

CONEIXEMENTS I USOS LINGÜÍSTICS
DE L'ESTUDIANTAT DE LA
UNIVERSITAT DE LLEIDA
(2012 / 2013).

**Estudi comparatiu dels resultats obtinguts el
1993/1994 amb els de l'actualitat**

TREBALL FI DE GRAU

Estudis Catalans i Occitans

Gina Estradé i Sanfeliu

Tutor: Amadeu Viana

Curs: 2012/2013

Udl

ÍNDEX

Resum.	1
Presentació.	2
Introducció a la Sociolingüística educativa. Estat de la qüestió.	8
Qüestionari sobre coneixements i usos lingüístics de l'estudiantat de la Universitat de Lleida.	13
I.- Dades extralingüístiques.	18
1.- Sexe.	18
2.- Centre.	21
3.- Lloc de naixement.	23
4.- Lloc de residència habitual.	27
II.- Hàbits lingüístics.	29
1.- Llengua d'ús habitual.	29
2.- Llengua de relació a la família.	35
III.- Ascendència lingüística.	42
1.- En quina llengua vas aprendre a parlar.	42
2.- En quina llengua vas aprendre a llegir i escriure.	47
3.- Llengua de la mare i llengua del pare.	52
IV.- Competència lingüística.	55
1.- Has fet estudis de llengua catalana.	55
2.- Com creus que entens el català.	61
3.- Com creus que parles el català.	67
4.- Com creus que llegeixes el català.	74

5.- Com creus que escrius el català.	78
6.- Competència en les diferents habilitats lingüístiques de l'estudiantat castellanoparlant.	85
7.- Els resultats totals.	87
V.- Usos lingüístics a la Universitat de Lleida.	90
1.- Com parles amb els companys i companyes catalanoparlants.	90
2.- Com parles amb companys i companyes castellanoparlants.	94
3.- Com t'adreces al professorat catalanoparlant.	98
4.- Com t'adreces al professorat castellanoparlant.	102
5.- Comparació dels usos orals davant dels diferents interlocutors.	105
6.- Com parles en una reunió pública o en un grup.	111
7.- Com prens els apunts de classe.	116
8.- Com escrius els treballs de curs.	121
9.- Com redactes els exàmens.	126
10.- Comparació dels resultats totals en els diferents usos escrits.	131
Conclusions.	133
Glossari.	146
Bibliografia.	149

RESUM

El treball que teniu a les mans és una recerca sociolingüística que té com a objectiu l'anàlisi dels coneixements i els usos lingüístics de la Universitat de Lleida, a partir de la comparació dels resultats obtinguts a "Coneixements i usos lingüístics de l'estudiantat de la Universitat de Lleida" (Curs 1993/1994), un estudi impulsat des dels Servei de Llengua i Terminologia l'any 1993.

L'elaboració del treball es divideix en tres etapes: l'etapa d'investigació, l'etapa d'organització i l'etapa d'interpretació.

La primera etapa ha estat destinada a la recollida de dades. He demanat a un total de 1046 alumnes provinents de vint-i-un graus o especialitat diferents que contestessin un qüestionari.

La segona etapa consisteix en l'organització de les dades. El primer que he fet ha estat entrar els resultats de cadascuna de les enquestes al programa ACCES, el qual m'ha permès fer les posteriors agrupacions partint sempre del model de 1993. Una vegada he tingut totes les agrupacions fetes, he fet tots els percentatges, gràfiques i taules al programa Excel.

Finalment, quan ja he tingut tots els gràfics i taules confeccionats he passat ja a l'última etapa del treball: la interpretació de les dades. Primer he fet una lectura de cadascun dels gràfics i taules, comparant-los posteriorment amb els resultats obtinguts el 1993. Una vegada he tingut

tots els comentaris fets he passat ja al més important: la redacció de les conclusions, on intento explicar els canvis més importants que he copsat.

ABSTRACT

The work that you are holding is a sociolinguistic research wich aims to analyze the knowledge and language use of the University of Lleida, from comparison of the results obtained "knowledge and use of language students university of Lleida (Course 1993/1994), a study promoted by the Language and Terminology Service in 1993.

The development work is divided into three stages: the research stage, the organization stage and finally the acting one. The first stage was designed to collect data. I ordered a total of 1,046 students from twenty-one different degrees or specialty cover me a questionnaire.

The second step is the organization of the data. The first thing I did was entering the results of each survey to ACCESS program, which allowed me to make the following groupings always starting from the 1993 model. Once I had done all the groups, I made all the percentages, graphs and tables using Excel program.

Finally, when I had all the graphs and tables made. I've been able to start last stage of labor: the interpretation of the data. First I did a reading of every graphs and tables, comparing them with the results later in 1993. Once I had done all the comments I have already passed the most important thing: the redaction of the conclusions where I try to explain the most important changes I've noticed doing this work.

PRESENTACIÓ

En un principi, quan em tocà escollir el tema del treball, vaig pensar en fer una recerca força diferent de la que teniu a les mans, encara que emmarcada també en el camp de la sociolingüística educativa. Havia pensat que seria interessant analitzar i comparar els usos lingüístics dels alumnes de quart de l'ESO d'un centre privat i un centre públic de poble, amb els d'un centre privat i un de públic de ciutat, cosa que em permetria contrastar els usos i els hàbits lingüístics de l'esfera escolar pública amb els de l'esfera privada, alhora que em permetria copsar les diferències entre els resultats obtinguts en la zona urbana i els obtinguts en una zona més rural.

Amb aquesta idea de treball vaig anar a parlar amb en Xavier Vila per tal de participar en el projecte de sociolingüística educativa RESOLSEC. En Xavier però, em va trencar una mica els esquemes ja que em va deixar molt clar que si volia dur a terme un treball d'aquestes característiques havia d'assolir uns mínims coneixements en estadística (aprendre a fer el buidatge de dades, gràfics, tants per cent...etc.) o bé, optar per un treball distint, l'obtenció de dades del qual no s'aconseguiria mitjançant enquestes sinó mitjançant un llarg període d'observació a cada centre.

De seguida em vaig adonar que tenia un problema ja que ni dominava l'estadística, ni disposava de prou temps per realitzar aquestes extens períodes d'observació. Finalment, vaig disposar-me a assolir uns coneixements mínims d'estadística. El primer que vaig fer fou cercar en les biblioteques recerques sociolingüístiques similars, per tal de poder trobar

algun model que em servís de guia per al meu treball. Així fou com vaig topiar amb *Coneixements i usos lingüístics de l'estudiantat de la universitat de Lleida (Curs 1993/1994)*, un estudi als estudiants de la U.d.L impulsat des del Servei de Llengua i Terminologia que va canviar la meua idea de treball. Tenint en compte que havia passat justament vint anys des de que es va fer aquest estudi, vaig creure que seria interessant actualitzar les dades obtingudes el curs 1993/94 i veure com havien evolucionat en els darrers vint anys. A més, em va engrescar la idea de comprovar com s'havia integrat a la universitat la nova emigració emergent i quina és la situació actual de la llengua catalana.

Tan bon punt vaig tenir el vist-i-plau del meu tutor, vaig iniciar la tasca d'investigació. En el treball impulsat des del Servei de Llengua i Terminologia, les dades s'havien obtingut a partir d'una enquesta adjuntada als impresos de matrícula del curs 1993/94. De seguida em vaig adonar que se'm presentaven nous problemes i limitacions. D'una banda, el curs ja havia començat i per tant, havia de buscar una forma alternativa d'obtenir les dades. Altrament, jo no podia assolir els costos de les més de 7.000 enquestes que es van imprimir el 1993.

Amb tot, era evident que havia de delimitar el meu marc d'estudi. L'alternativa fou enquestar tant sols als alumnes de primer curs de totes les carreres que foren objecte d'estudi el 1993. Això suposava d'una banda, excloure del meu treball mols graus que han aparegut recentment, en els darrers vint anys (com Psicologia o Comunicació i Audiovisuals). Altrament, suposava haver-me d'enfrontar a un marge d'error més gran que el de l'estudi de 1993, ja que no només, tan sols enquestaria als

alumnes de primer curs, sinó que a més, no podria enquestar a la totalitat dels alumnes de primer curs, ja que un percentatge d'alumnes no assistiria a classe el dia en què els passés l'enquesta.

Seguint la recerca del 1993, havia d'enquestar un total de vint-i-un graus o especialitats: Geografia, Història, Història de l'Art, les tres filologies (Estudis Catalans i Occitans, Estudis Hispànics: Llengua i Literatura i Estudis Anglesos), les tres rames de Ciències de l'Educació (Educació Primària, Educació Infantil i Educació Social), Medicina, Infermeria, les quatre enginyeries de la Politècnica (Enginyeria Mecànica, Enginyeria Informàtica, Enginyeria en Electrònica Industrial i Automàtica i Arquitectura tècnica), Dret, ADE (empresarials el 1993), Medicina, Infermeria i els cinc graus d'ETSEA (Ciència i Tecnologia d'Aliments, Enginyeria Forestal, Biotecnologia, Enginyeria Agrària i Alimentària i Ciència i Salut Animal).

Una vegada vaig tenir totes les enquestes impreses (un total de 1100), em vaig posar en contacte amb els professors de cada grau demanant-los una estona per passar les enquestes. La majoria em van respondre bé, sense posar-me cap entrebanc, així que aprofito per donar-los les gràcies ja que sense la seva col·laboració aquest estudi no hagués estat possible.

Arribats en aquest punt, ja tenia resolta l'obtenció de dades, ara tant sols necessitava el més important: adquirir uns certs coneixements d'estadística. Vaig anar a veure a en Ramon Visa, el meu antic professor de matemàtiques, qui molt amablement em va ensenyar el funcionament de l'ACCES i l'EXCEL (el primer em serviria per realitzar els diferents creuaments de les dades obtingudes i el segon per fer els tants per cents,

les gràfiques i les taules). Des d'aquí, aprofito també, per mostrar a en Ramon els meus més sincers agraïments.

Pel que fa a l'estructura del treball, després d'aquesta presentació, trobareu una breu introducció a la sociolingüística educativa. A continuació us he adjuntat el qüestionari que ha estat emplenat per un total de 1.056 alumnes. Recordem que des del Servei de Llengua i Terminologia, es varen passar 7.321 enquestes, de les quals tan sols en van utilitzar el 17,97%, és a dir, un total de 1.316 enquestes amb la finalitat d'agafar una mostra de cada centre equivalent al 15% aproximadament.

Finalment, després d'una breu presentació de les dades us trobareu ja amb l'anàlisi de les dades obtingudes que he estructurat en cinc apartats seguint el model del 1993.

En el primer d'ells, analitzo les dades extralingüístiques de l'estudiantat de l'UdL a partir de les respostes de l'apartat A de l'enquesta: sexe, any de naixement, centre, lloc de naixement i lloc de residència habitual.

El segon apartat està destinat als hàbits lingüístic, s'hi analitza l'ús general de la llengua per part de les persones enquestades a partir dels resultats obtinguts de les preguntes sobre la llengua d'ús habitual i la llengua de relació amb la família.

En el tercer apartat analitzo els resultats de les preguntes sobre l'ascendència lingüística de l'estudiantat.

En el quart analitzo les competències en cada una de les quatre habilitats lingüístiques (entendre, parlar, llegir i escriure) i constato el nivell d'escolarització en català.

En el cinquè i últim apartat vull donar una idea concreta de la llengua emprada per l'estudiantat i ho faig a partir de l'anàlisi de les preguntes referents tant als usos orals com als usos escrits.

Finalment i ja per cloure el treball, trobareu un apartat de conclusions on he intentat copsar i explicar els canvis més importants que s'han donat ens els últims anys.

INTRODUCCIÓ A LA SOCIOLINGÜÍSTICA EDUCATIVA. ESTAT DE LA QÜESTIÓ

Entenem per sociolingüística educativa la recerca sociolingüística que se centra en el camp social educatiu en tot el seu abast. Aquesta línia de recerca s'ocupa dels processos d'aprenentatge, d'ús, de reconfiguració de les creences i de canvi dels sistemes que es desenvolupen en el si de les institucions dedicades a la transmissió del coneixement.

Aquest enfocament és proper a la lingüística educativa Hult (2008), però se'n separa almenys en dos sentits:

D'una banda, perquè des d'una perspectiva sociolingüística, tan importants són l'estudi dels aprenentatges —i la pèrdua— del sistema lingüístic, com l'estudi dels usos lingüístics i de les ideologies lingüístiques que es produeixen en els entorns educatius.

D'una altra, perquè d'acord amb la interpretació interdisciplinària de la sociolingüística avui dia predominant, la sociolingüística educativa no pot limitar-se a l'anàlisi de la realitat lingüística, ja que també té com a objecte d'estudi les dinàmiques socials derivades de la diversitat lingüística.

A Catalunya actualment existeix el grup de recerca més competent en temes de sociolingüística i educació. En la seva web podem des de comprar llibres, escriure als membres del grup, demanar consell, fer propostes o el més interessant, consultar els treballs que fan.

<http://www.ub.edu/cusc/sleducativa/>

Un treball molt interessant són les conclusions que va fer la Noemí Ubach Codina en finalitzar les Jornades de Llengua i Ensenyament que organitzà el Grup Català de Sociolingüística (l'actual Societat Catalana de Sociolingüística), juntament amb el Centre Universitari de Sociolingüística i Comunicació de la UB, el novembre del 2005.

He pensat en incorporar un resum d'aquestes conclusions ja que són força interessants. En les Jornades de Llengua i Ensenyament que organitzà el Grup català de Sociolingüística la Noemí fa un resum de tots els treballs que van presentar els diferents autors.

En primer lloc s'analitza la situació anterior o just centrada en l'inici de l'arribada d'alumnes provinents de la nova immigració i el que suposarà per l'escola d'ara i en futur.

Les dades més interessants són les següents:

A.- Les dades sobre llengua vehicular de l'ensenyament, són molt irregulars segons el territori.

- El català és la llengua majoritària a la docència de l'ensenyament infantil i primari de Catalunya i les Illes Balears. En el cas del País Valencià, l'alumnat escolaritzat majoritàriament en aquesta llengua representa un terç del total, concentrat majoritàriament en els centres públics. Pel que fa a la secundària, la presència del català disminueix en tots els territoris.

- L'escola ha funcionat arreu com a punta de llança de la normalització lingüística.

B.- Pel que fa als usos, les dades més abundants fan referència a Catalunya i se'n desprenen les següents conclusions:

- El català és majoritari en els usos institucionalitzats a Catalunya, però no majoritari en els usos no institucionalitzats, que depenen de diversos factors, principalment de la llengua familiar dels alumnes.

- El català no és la llengua predominant als espais més informals, als patis de les escoles, però sí que hi ocupa un espai significatiu, tot i que l'ús depèn molt del territori.

- L'ús del castellà és superior a la seva demografia. L'ús del català és inferior al nombre de parlants familiars, principalment a causa de la norma d'adequació al castellà. Amb tot, aquesta norma no sempre es compleix, per dos motius:

- En territoris on el nombre de persones amb llengua catalana inicial és molt alt, existeix la norma d'adaptació al català.

- Hi ha un percentatge important de castellanoparlants que s'adeqüen al català. No podem oblidar, però, que l'objectiu primer de l'ensenyament és l'aprenentatge de la llengua. Sobre l'ús que se'n faci, tot i que l'escola hi té un paper important, no n'és l'única responsable. En aquest sentit, i respecte a les normes d'ús, cal dir que els nens i nenes copien el que fan les persones adultes. També cal tenir present que la presència de la llengua catalana en l'oferta cultural i de lleure adreçada als infants i joves condicionarà tant el valor simbòlic com l'ús social que facin d'aquesta llengua. De les comunicacions referides a l'apartat de legitimació, podem concloure que l'èxit de la immersió lingüística ara fa vint-i-cinc anys a Catalunya i la implantació de línies educatives en català tant al País

Valencià com a les Illes Balears es va deure en gran part al fet que va anar lligada a una important renovació pedagògica vinculada a la creació d'una escola de qualitat, que motivà i incentivà el professorat. En aquests moments, el requeriment d'un augment de la llengua catalana a l'ensenyament ha d'anar necessàriament vinculat a una segona renovació pedagògica. Si la primera va significar un canvi respecte a l'escola franquista, aquesta segona revolució ha de pivotar sobre la qüestió del tractament de la diversitat a l'aula, causada tant per les diferents llengües i nivells culturals de l'entorn familiar de l'alumnat com la incorporació tardana d'una part d'aquest alumnat.

Aquesta mateixa diversitat és la que fa impossible definitivament que la pràctica educativa es basi en una mera transmissió vertical de la informació. Això significa principalment una pràctica educativa més personalitzada i la incorporació del treball cooperatiu entre l'alumnat, de manera que la diversitat esdevingui motor pedagògic i sigui així una ajuda per avançar en el coneixement de la llengua catalana a l'escola. De fet, les experiències reeixides, que queden reflectides en l'apartat de propostes i que aposten per una major presència de la llengua oral en l'aprenentatge —avui dia totalment insuficient—, ja caminen en aquesta direcció.

Finalment, fa una reflexió sobre la diversitat a l'escola que porta cap a la diferència cada cop més evident entre el model públic i el privat/concertat, ja que és precisament el grau d'homogeneïtat de l'alumnat que causa aquesta distinció.

La Noemí es pregunta quantes famílies no trien l'escola dels fills en funció d'aquest factor? Quantes escoles concertades o privades, però també públiques, esgrimeixen el percentatge baix o nul d'immigració com a indicador de la qualitat de l'ensenyament que imparteixen?

En un moment en què la mateixa Administració es qüestiona la incorporació immediata als centres educatius dels alumnes que desconeixen la llengua catalana, cal pensar, doncs, quins límits té l'aposta per una escola on la diversitat és un tret definitori. O, dit d'una altra manera, quins recursos i noves metodologies són necessàries per garantir que la diversitat com a valor no vagi en detriment del nivell educatiu dels nens i nenes de la nostra escola.

QÜESTIONARI SOBRE CONEIXEMENTS I USOS LINGÜÍSTICS DE L'ESTUDIANTAT DE LA UNIVERSITAT DE LLEIDA

La següent enquesta ha estat contestada durant els mesos de febrer i març per un total de 1.056 alumnes procedents de vint-i-un graus o especialitats diferents: Geografia, Història, Història de l'Art, les tres filologies (Estudis Catalans i Occitans, Estudis Hispànics, Llengua i Literatura i Estudis Anglesos), les tres rames de Ciències de l'Educació (Educació Primària, Educació Infantil i Educació Social), Medicina, Infermeria, les quatre enginyeries de la Politècnica (Enginyeria Mecànica, Enginyeria Informàtica, Enginyeria en Electrònica Industrial i Automàtica i Arquitectura tècnica), Dret, ADE (empresarials el 1993), Medicina, Infermeria i els cinc graus d'ETSEA (Ciència i Tecnologia d'Aliments, Enginyeria Forestal, Biotecnologia, Enginyeria Agrària i Alimentària i Ciència i Salut Animal).

QÜESTIONARI SOBRE CONEIXEMENTS I USOS LINGÜÍSTICS DE L'ESTUDIANTAT DE LA UNIVERSITAT DE LLEIDA

A- Dades personals generals

1. SEXE

- 1- femení
- 2- Masculí

2. Any de naixement

3. Centre

4. Lloc de naixement

- 1- Lleida (ciutat)
- 2- Comarques de Lleida
- 3- Franja de Ponent
- 4- Resta de Catalunya
- 5- Resta dels Països Catalans
- 6- Resta de l'Estat espanyol
- 7- Andorra
- 8- Estranger

5. Lloc de residència habitual

- 1- Lleida (ciutat)
- 2- Comarques de Lleida
- 3- Franja de Ponent
- 4- Resta de Catalunya o Països Catalans
- 5- Fora de Catalunya

B- Dades lingüístiques personals

Codifica les qüestions 6-11 segons aquesta taula:

1- Català	3- Català i castellà
2- Castellà	4- Una altra llengua

6. Quina és la teva llengua d'ús habitual?

7. En quina llengua vas aprendre a parlar?

8. I a llegir i escriure?

9. Llengua de la mare

10. Llengua del pare

11. Llengua de relació amb la família

C- Coneixement de llengua catalana

Codifica les qüestions 12-15 segons aquesta taula:

1- Perfectament	
2- Prou bé	4- Malament
3- Amb dificultat	5- Gens

12. Com creus que parles el català?

13. Com creus que entens el català?

14. Com creus que escrius el català?

15. Com creus que llegeixes el català?

16. Has fet estudis de llengua catalana?

- 1- Ja des de primària
- 2- Durant el batxillerat
- 3- Si, però menys de dos anys
- 4- Només cursets fora dels centres
- 5- Mai

D- Usos i hàbits lingüístics en l'àmbit educatiu

Codifica les qüestions 16-19 segons aquesta taula:

- 1- Sempre o gairebé sempre en català
- 2- Sempre o gairebé sempre en castellà
- 3- Acostumo a barrejar les dues llengües
- 4- Sovint en una altra llengua (especifica-ho)

17. Com parles amb companys i companyes catalanoparlants?

18. Com parles amb companys i companyes castellanoparlants?

19. Com t'adreces al professorat catalanoparlant?

20. Com t'adreces al professorat castellanoparlant?

Codifica les qüestions 21-24 segons aquesta taula:

- 1- Sempre o gairebé sempre en català
- 2- Sempre o gairebé sempre en castellà
- 3- Acostumo a barrejar les dues llengües
- 4- Sovint en una altra llengua (especifica-ho)

21. Com parles en una reunió pública o un grup?

22. Com prens els apunts de classe?

23. Com escrius els treballs de curs?

24. Com redactes els exàmens?

PRESENTACIÓ DE LES DADES

L'anàlisi de les dades obtingudes ha estat organitzat en cinc apartats diferents, sent fidel al model del 1993.

En el primer d'ells, analitzo les dades extralingüístiques de l'estudiantat de l'U.d.L a partir de les respostes de l'apartat A de l'enquesta: sexe, any de naixement, centre, lloc de naixement i lloc de residència habitual. El segon apartat està destinat als hàbits lingüístic, s'hi analitza l'ús general de la llengua per part de les persones enquestades a partir dels resultats obtinguts de les preguntes sobre la llengua d'ús habitual i la llengua de relació amb la família. En el tercer apartat analitzo els resultats de les preguntes sobre l'ascendència lingüística de l'estudiantat i en el quart analitzo les competències en cada una de les quatre habilitats lingüístiques (entendre, parlar, llegir i escriure) i constato el nivell d'escolarització en català.

En el cinquè i últim apartat vull donar una idea concreta de la llengua emprada per l'estudiantat i ho faig a partir de l'anàlisi de les preguntes referents tant als usos orals com als usos escrits.

Per a l'anàlisi de les dades he fet creuaments de resultats. Els creuaments que donen uns resultats més significatius són tres: per centres, per lloc de naixement i segons la llengua d'ús habitual. Els resultats per centres aporten una visió desglossada dels conjunt de la Universitat en aquelles respostes on no tots els centres coincideixen. Els resultats segons el lloc de naixements ens mostren com la procedència geogràfica pot condicionar els coneixements i els usos lingüístics de l'estudiantat. Finalment, el creuament dels resultats segons la llengua d'ús habitual ens permet observar la distribució de les competències i els usos lingüístics en relació

al grup lingüístic a què pertany l'alumnat (catalanoparlant, parlants habituals d'ambdues llengües i parlants d'una altra llengua).

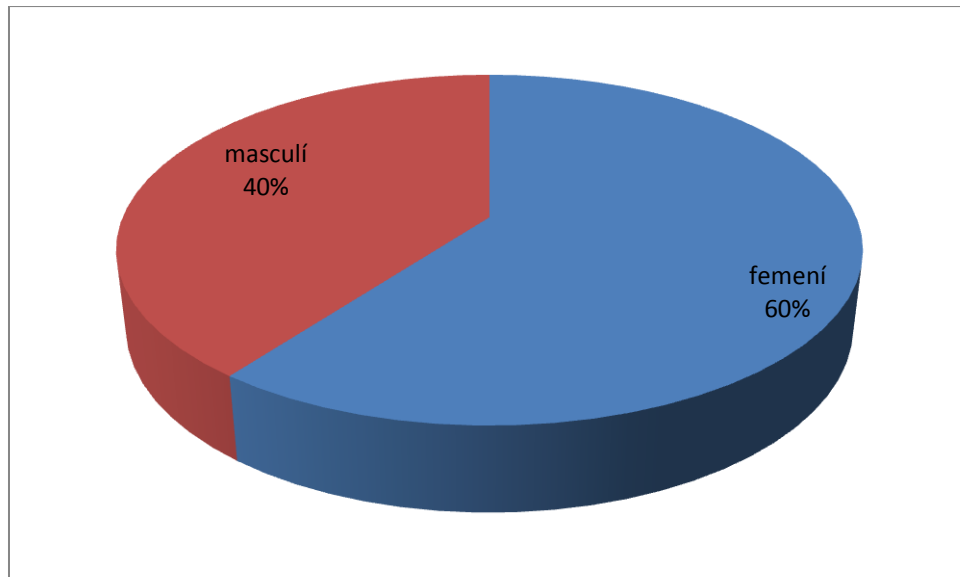
I DADES EXTRALINGÜÍSTIQUES

I SEXE

1.1 Resultats totals

Femení	633	60,17%
Masculí	419	39,82%

Gràfica 1

Tal com mostra el gràfic, hi ha un 20,35% més d'alumnes de sexe femení que de masculí. Si bé el curs 1993 també hi havia matriculats més noies que nois, la diferència no era tant notòria, tan sols hi havia un 8,8% més d'alumnes de sexe femení.

1.2 Creuament: sexe/centre

Quadre 1

	Femení %	Masculí%
Geografia i Història	52,73	47,27
Filologia	75,00	25,00
Dret	65,71	34,29
ADE	47,37	52,63
Ciències de l'Educació	85,46	14,54
Infermeria	82,09	17,91
Medicina	74,70	25,30
Politécnica	24,84	75,16
ETSEA	50,61	49,39

Tot i que en general hi ha més noies que cursen a la universitat que no pas nois, hi ha dues carreres en què el nombre de nois matriculats és major: ADE i la Politècnica.

El 1993 les carreres on predominaven els nois eren: la Politècnica, ETSEA i Geografia i Història. Geografia i Història presenten avui un nombre major de noies matriculades, tot i que la diferència és mínima. També a ETSEA el nombre de noies és major però, només superen els nois en un punt. Les especialitats on hi ha percentatges més desequilibrats són, d'una banda, Infermeria, Medicina, Dret i Filologia que les cursen moltes més noies que no pas nois i d'altra banda, les quatre rames de la Politècnica que continuen presentant un nombre molt més elevat de nois (75,16%). En

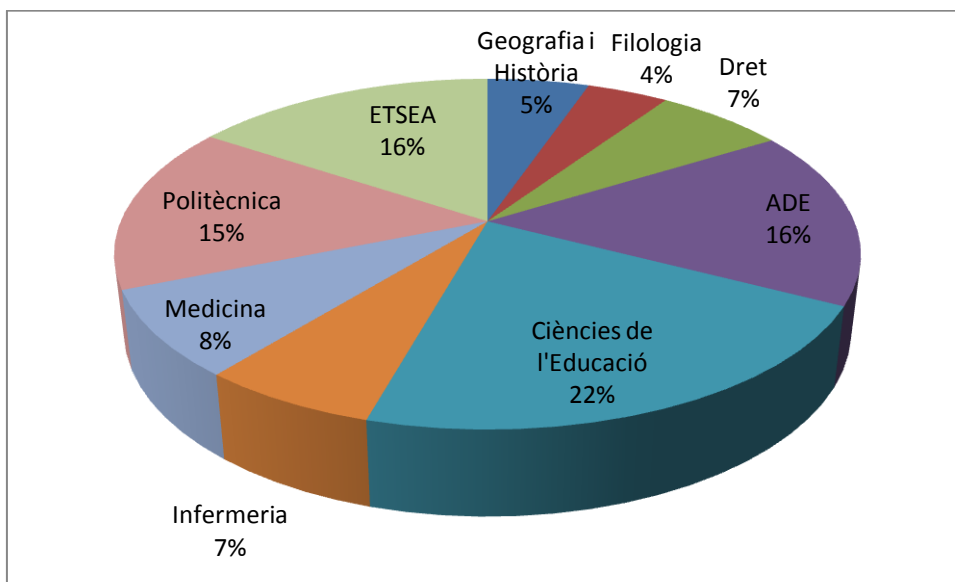
canvi, els resultats d'ADE, de les cinc especialitats d'ETSEA i de Geografia i història estan molt igualats.

2 CENTRE

2.1 Resultats totals

Geografia i Història	55	5,27%
Filologia	44	4,22%
Dret	70	6,71%
ADE	171	16,40%
Ciències de l'Educació	227	21,76%
Infermeria	68	6,52%
Medicina	83	7,96%
Politécnica	161	15,44%
ETSEA	164	15,72%

Gràfica 2

El grau amb un major nombre d'alumnes matriculats és ADE ja que els resultats de la Politècnica, ETSEA i Ciències de l'Educació engloben més d'un grau o especialitat. Per contra, les carreres minoritàries són les de lletres, és a dir, les tres Filologies, Història, Geografia i Història de l'art.

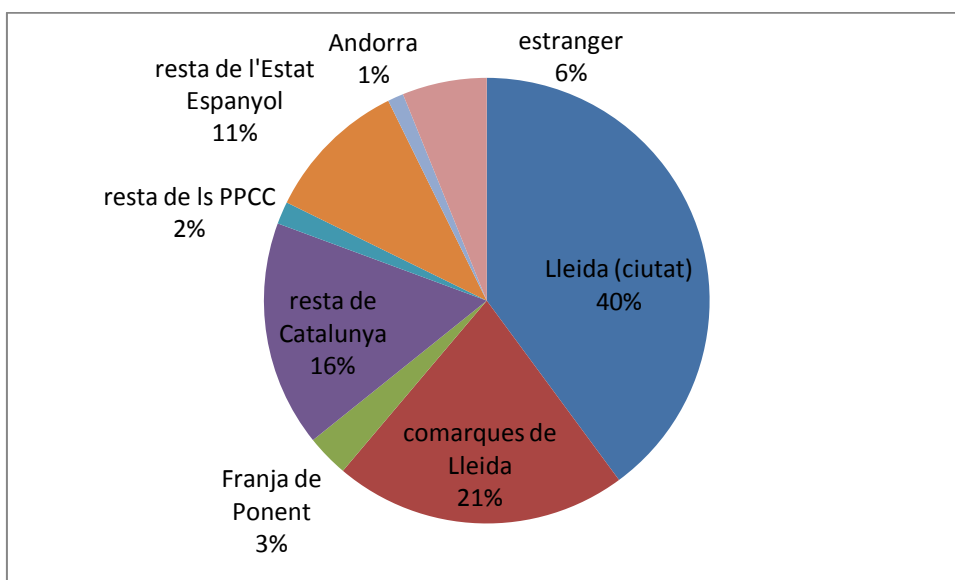
Respecte els resultats obtinguts el 1993, cal destacar en primer lloc una baixada notable del nombre d'alumnes matriculats en Dret. Si el 1993 Dret era la carrera que més alumnes matriculats tenia (juntament amb ETSEA), enguany té menys de la meitat del nombre d'alumnes que cursen ADE.

3 LLOC DE NAIXEMENT

3.1 Resultats totals

Lleida (ciutat)	416	39,88%
Comarques de Lleida	222	21,28%
Franja de Ponent	32	3,07%
Resta de Catalunya	171	16,40%
Resta dels PPCC	17	1,63%
Resta de l'Estat	109	10,45%
Espanyol		
Andorra	12	1,15%
Estranger	64	6,14%

Gràfica 3

Continua sent majori l'alumnat nascut a Lleida (un 39,88%), encara que els resultats han disminuït notablement respecte el curs 1993 (49,16%). En

segon i tercer lloc trobem l'alumnat nascut a les comarques de Lleida (21%) i el nascut a la resta de Catalunya (16%) respectivament.

El 1993 en canvi, el nombre d'alumnes nascuts a la resta de Catalunya era superior al de les comarques lleidatanes. La resta de resultats s'han mantingut força, a excepció de l'alumnat provinent de l'estranger que si el 1993 no arribava a l'1% del total, enguany representa el 6% del total de l'alumnat.

3.2 Creuament: lloc de naixement / centre

Quadre 2

%	Lleida	Comarques de Lleida	Franja de Ponent	Resta de Cat	Resta dels PPCC	Resta de l'Estat espanyol	Andorra	Estranger
Geografia i Història	60,00	14,55	7,27	5,45	3,64	3,64	1,82	3,64
Filologia	52,27	22,73	6,82	2,27	2,27	2,27	2,27	9,09
Dret	48,57	18,57	4,29	15,71	0,00	4,29	1,43	7,14
ADE	56,14	16,37	2,92	8,77	0,00	4,09	1,75	9,94
C. de l'Educació	33,04	31,28	2,64	24,67	0,88	3,96	0,44	3,08
Infermeria	48,53	13,24	1,47	5,88	0,00	25,00	0,00	5,88
Medicina	18,07	9,64	1,20	4,82	4,82	53,01	0,00	8,43
Politécnica	45,96	24,84	3,73	8,07	2,48	5,59	1,86	7,45
ETSEA	20,12	21,34	1,83	39,02	2,44	10,37	1,22	3,66

Els graus on el nombre d'alumnes nascut a Lleida és clarament superior són: Geografia i Història i ADE. Altrament, Medicina és el centre amb més alumnes que han nascut a la resta de l'Estat espanyol (53,01%) i el que té menys alumnes nascuts a la ciutat de Lleida (18,07%). A Filologia i Dret predominen els alumnes nascuts a la ciutat de Lleida, prop de la meitat en ambdós casos. El centre amb més alumnes nascuts a les comarques de Lleida és la facultat de Ciències de l'Educació, amb un 33,04% del total. Finalment, els graus amb un major nombre d'alumnat estranger són les

tres Filologies (9,09%), ADE (9,94%) i Medicina (8,43%), encara que a totes les especialitats hi han matriculats alumnes estrangers.

Respecte els resultats obtinguts el 1993, cal destacar en primer lloc que la majoria d'alumnes de Medicina no provenien de la resta de l'Estat espanyol, sinó de la resta de Catalunya (48%) i que si actualment Medicina és el centre amb menys alumnes nascuts a la ciutat de Lleida (18,07%), vint anys enrere era ETSEA amb un 25,66% del total (Medicina en tenia un 32%).

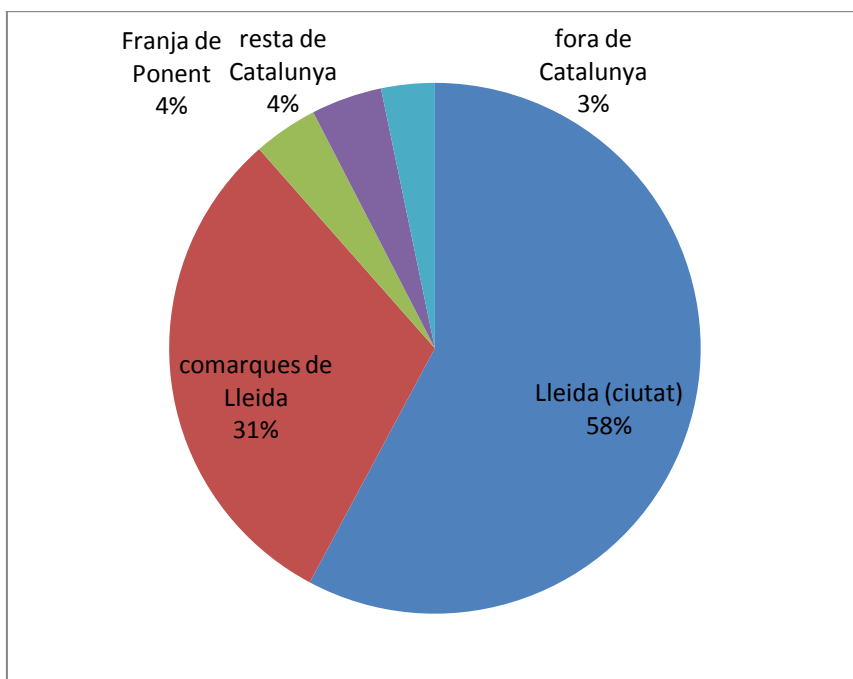
Cal destacar també l'augment de l'alumnat estranger respecte les dades obtingudes el 1993. Si actualment tots els centres presenten un percentatge d'alumnat provinent de l'estranger (el que menys Geografia i Història amb un 3,65% del total de l'alumnat), vint anys enrere la majoria de centres no tenien matriculats ni un sol alumne estranger, tan sols Empresarials (0,5%), Filologia (1%) i Dret (1,2%).

4 LLOC DE RESIDÈNCIA HABITUAL

4.1 Resultats totals

Lleida (ciutat)	603	57,81%
Comarques de Lleida	320	30,68%
Franja de Ponent	41	3,93%
Resta de Catalunya o dels PPCC	45	4,31%
Fora de Catalunya	34	3,26%

Gràfica 4

Com veiem un 18% d'alumnes resideix a la ciutat Lleida sense haver-hi nascut, mentre que un 10% viu en alguna de les onze comarques lleidatanes sense haver-hi tampoc nascut. Per contra, el fet es dóna a la inversa amb els alumnes que han nascut a la resta de Catalunya, un 12% hi ha nascut però no hi viu.

Respecte les dades obtingudes el 1993, convé destacar en primer lloc, una disminució de l'alumnat que resideix a la resta de Catalunya, si el 1993 representava un 14,13% del total, enguany tant sols un 4%. Altrament, destaca també l'augment del nombre d'alumnes que resideixen a la ciutat de Lleida (es passa del 50% al 58%).

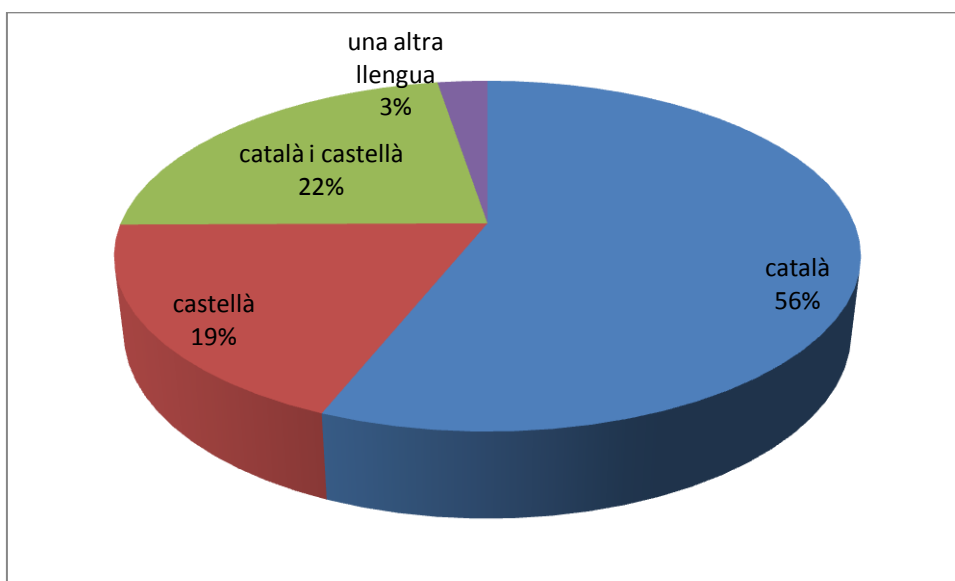
II HÀBITS LINGÜÍSTICS

En aquest apartat es presenten els resultats de dues preguntes referents a l'ús general de la llengua dins o fora de la Universitat: la llengua d'ús habitual i la llengua de relació a la família.

1.LLENGUA D'ÚS HABITUAL

1.1. Resultats totals

Català	585	56,09
Castellà	196	18,79
Català i castellà	235	22,53
Una altra llengua	27	2,59

Els resultats obtinguts al voltant de la llengua d'ús habitual en comparació als obtinguts fa vint anys són sorprenents: el percentatge de l'alumnat que declara usar habitualment tan sols la llengua catalana disminueix quasi un 10% (si el 1993 l'usava un 65,58% de l'alumnat, enguany l'usa un 56% del total). Aquest 10% menys s'explica d'una banda, per un increment de l'alumnat nascut a l'estranger que declara usar habitualment una altra

llengua (un 2% més que el 1993) i també s'explica per un lleuger increment de l'alumnat que declara usar el castellà com a llengua habitual (un 2% més que el 1993). Però sobretot, la disminució de l'ús del català com a única llengua habitual s'explica per un augment del nombre d'alumnes que declaren usar habitualment ambdues llengües, la catalana i la castellana (un 5% més que el 1993). Per tant, tot i que l'ús de la llengua catalana continua sent majoritari entre l'alumnat enquestat, ha disminuït notablement.

1.2 Creuament: llengua d'ús habitual / centre

Quadre 3

%	Català	Castellà	Ambdues	Una altra
Geografia i Història	52,73	18,18	27,27	1,82
Filologia	59,09	20,45	15,91	4,55
Dret	61,43	8,57	27,14	2,86
ADE	57,31	18,13	21,64	2,92
C. de l'Educació	63,44	11,45	23,79	1,32
Infermeria	38,24	30,88	29,41	1,47
Medicina	20,48	59,04	16,87	3,61
Politécnica	62,11	11,18	21,74	4,97
ETSEA	62,20	15,85	20,73	1,22

El centre amb un major nombre d'alumnes que declaren tenir com a llengua d'ús habitual únicament el català és Ciències de l'Educació (63,44%).

Medicina és l'únic centre on el percentatge d'alumnat castellanoparlant (59,04%) és superior al que usa el català com a llengua habitual (20,48%). El segon centre que presenta un percentatge d'alumnat castellanoparlant més elevat és infermeria (30,88%), tanmateix el nombre d'alumnes catalanoparlants aquí és superior (38,24%) al nombre de castellanoparlants.

Els centres amb un major nombre d'alumnes que declaren usar habitualment una llengua estrangera, diferent a la catalana i la castellana, són: Filologia (4,55%) i la Politècnica (4,97%). Curiosament, aquests resultats no coincideixen amb els centres que tenen matriculats un major nombre d'alumnes nascuts a l'estranger, que com hem vist anteriorment són Filologia (9,09%), ADE (9,94%) i Medicina (8,43%). Per tant, hi ha un nombre important d'alumnat que ha nascut a l'estranger però que té com a llengua d'ús habitual el català o el castellà.

El 1993 els centres amb més alumnes que tenen el català com a llengua d'ús habitual eren Filologia i Ciències de l'Educació amb un 73% del total de l'alumnat ambdós centres (actualment només Ciències de l'Educació). Per tant, a Filologia ha disminuït el percentatge d'alumnat catalanoparlant, augmentant força el nombre de castellanoparlants (d'un 9% a un 20,45%) i el nombre d'alumnes que usen habitualment una llengua diferent de la catalana o la castellana (d'un 0% a un 4,55%).

Altrament, Medicina era també el 1993 el centre amb un major nombre d'alumnat castellanoparlant (24%), juntament amb ETSEA (25%). Tanmateix, com podem veure els resultats han variat dràsticament. Medicina ha augmentat prop d'un 35% del total el percentatge d'alumnat castellanoparlant i ETSEA en canvi, l'ha disminuït prop d'un 10%,

augmentant sobretot el nombre d'alumnes que declaren usar ambdues llengües. A més, el 1993 ETSEA era el centre amb un major nombre d'alumnat que usava habitualment una llengua estrangera (2,33%) i en canvi, actualment són Filologia (4,55%) i la Politècnica (4,97%).

Respecte els resultats obtinguts el 1993, destaca també la disminució del percentatge d'alumnat catalanoparlant de la Politècnica (d'un 68% a un 62,11%) i una breu disminució del castellanoparlant (d'un 14% al 11,18%), que es compensa amb un augment del nombre d'alumnes que usen ambdues llengües (d'un 18% a un 21,74%) i del nombre d'alumnes que usen una llengua estrangera que el 1993 no tenien representació i enguany constitueixen quasi el 5% del total.

Finalment, també destaca la disminució de l'alumnat catalanoparlant de Geografia i Història (d'un 68% a un 52,73%), així com el de Filologia (d'un 73 a un 59,09%) i Ciències de l'Educació (d'un 73% a un 63,44%).

1.3 Creuament: llengua d'ús habitual / lloc de naixement

Quadre 4

%	Català	Castellà	Ambdues	Una altra
Lleida	55,29	12,26	31,49	0,96
Comarques de Lleida	88,74	0,90	10,36	0,00
Franja de Ponent	21,88	15,63	62,50	0,00
Resta de Catalunya	69,01	11,11	19,30	0,58
Resta dels PPCC	58,82	17,65	23,53	0,00
Resta de l'estat espanyol	6,42	82,57	8,26	2,75
Andorra	33,33	16,67	50,00	0,00
Estranger	18,75	37,50	14,06	29,69

On trobem un ús més elevat del català és entre les persones nascudes a les comarques de Lleida (88,74%). Recordem que Ciències de l'Educació és el centre amb més persones nascudes a les comarques (33,04%) i conseqüentment el centre amb un percentatge més elevat d'alumnes que tinguin com a llengua d'ús habitual el català (63,44%).

Respecte els resultats obtinguts el 1993, Ciències de l'Educació ja era el centre on trobàvem un percentatge més alt d'ús de la llengua catalana, tot i que aquest era més elevat (93,21%). El percentatge d'alumnat castellanoparlant nascut a les comarques també ha disminuït lleugerament (d'un 1,8% a un 0,90%). Aquestes disminucions es compensen amb un augment del nombre de persones que declaren usar habitualment ambdues llengües (d'un 4,52% a un 0,45%).

Evidentment les persones nascudes a la resta de l'Estat continuen tenint majoritàriament un ús habitual del castellà (82,57%), lleugerament superior al de 1993 (79,66%).

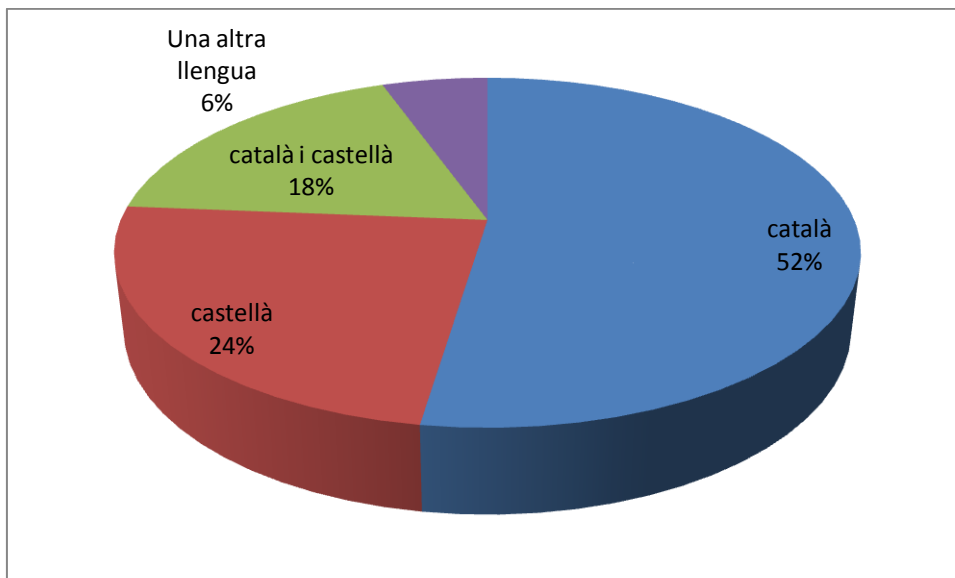
Destaca també, la disminució de les persones nascudes a Lleida que es declaren catalanoparlants (d'un 66,76% a un 55,29%) i de les persones nascudes a Andorra (d'un 66,66% a un 33,33%), disminució que és compensada altra vegada en ambdós casos per un increment del nombre d'estudiants que usen ambdues llengües, prop d'un 10% més a Lleida ciutat i d'un 20% a Andorra.

2.LLENGUA DE RELACIÓ AMB LA FAMÍLIA

2.1 Resultats totals

Català	546	52,40%
Castellà	249	23,90%
Català i Castellà	190	18,23%
Una altra llengua	57	5,47%

Gràfica 6

Respecte les dades obtingudes el 1993 disminueixen les persones que declaren usar la llengua catalana en el nucli familiar (es passa d'un 63,45% a un 52,40%) i també les que declaren usar la castellana (es passa d'un 26,22% a un 23,90%). En canvi, augmenten els que declaren usar ambdues llengües (es passa d'un 9,50% a un 18,23%). Per tant, en l'àmbit familiar també es dona el fenomen que hem estat veient fins ara: un augment del bilingüisme.

DISCUSSIÓ

Si comparem els resultats obtinguts en aquest apartat amb els de l'apartat de la llengua d'ús habitual, observem un increment en l'ús del castellà com a única llengua (es passa d'un 18,79% a un 23,90%) i complementàriament una reducció del percentatge de persones que declaren usar ambdues llengües (la catalana i la castellana) en l'àmbit familiar (es passa d'un 22,53% a un 18,23%). Probablement aquests resultats s'expliquen perquè hi ha moltes persones que són parlants habituals d'ambdues llengües, però en l'àmbit familiar en parlen una de les dos ja que en aquest àmbit no és massa freqüent la comunicació interna en més d'una llengua. La llengua que surt reforçada d'aquesta tendència és la castellana (la catalana disminueix un 4%, probablement perquè ens els casos d'anivellament lingüístic dins d'una família es tendeixen a resoldre a favor del castellà).

Al 1993 es dona el mateix fenomen, augmenta el percentatge d'ús del castellà en l'àmbit familiar respecte a l'apartat de llengua d'ús habitual i disminueix el percentatge d'ús d'ambdues llengües.

Per tant, tot i que fins ara hem vist que disminueix el percentatge d'ús del català i augmenta el percentatge de persones que usen ambdues llengües tant en l'àmbit públic, com en l'àmbit familiar respecte el curs del 1993, si comparem els resultats obtinguts en l'apartat de llengua d'ús familiar amb els obtinguts en l'apartat de llengua d'ús habitual d'aquest mateix curs, el percentatge de persones que usa ambdues llengües és inferior en l'àmbit familiar respecte l'àmbit públic.

2.2. Creuament: llengua de relació a la família / centre

Quadre 5

%	Català	Castellà	Ambdues	Una altra
Geografia i Història	49,09	25,45	20,00	5,45
Filologia	54,55	29,55	11,36	4,55
Dret	52,86	18,57	24,29	4,29
ADE	55,56	22,22	15,20	7,02
C. de l'Educació	61,23	16,74	20,26	1,76
Infermeria	35,29	32,35	23,53	8,82
Medicina	20,73	63,41	8,54	7,32
Politécnica	55,28	16,15	18,01	10,56
ETSEA	57,32	20,12	20,12	2,44

Els resultats són força semblants als obtinguts amb el creuament llengua d'ús habitual / centre. Medicina és el centre amb un percentatge més elevat d'alumnes que usen el castellà en el nucli familiar (63,41%) i Ciències de l'Educació el que presenta un major percentatge d'alumnes que usen el català en l'àmbit familiar (61,23%).

Com podem observar es confirma la tendència comentada anteriorment, si comparem aquests resultats amb els de l'apartat de llengua d'ús habitual, a tots els centres augmenta el nombre d'alumnes que usa el castellà en l'àmbit familiar i disminueixen els que usen el català o les dos llengües. Per tant, hi ha un percentatge important de persones que declaren tenir com a llengua d'ús habitual el català o ambdues llengües però que en canvi, en l'àmbit familiar usen únicament el castellà.

2.3 Creuament: llengua de relació a la família / lloc de naixement

Quadre 6

%	Català	Castellà	Ambdues	Una altra
Lleida	51,92	21,15	25,24	1,68
Comarques de Lleida	80,63	4,05	15,32	0,00
Franja de Ponent	40,63	6,25	50,00	3,13
Resta de Catalunya	66,08	19,88	12,87	1,17
Resta dels PPCC	62,50	25,00	6,25	6,25
Resta de l'Estat espanyol	7,34	80,73	6,42	5,50
Andorra	41,67	25,00	16,67	16,67
Estranger	3,13	32,81	4,69	59,38

A totes les poblacions augmenta el nombre de persones que usa el castellà a casa respecte a l'apartat de llengua d'ús habitual, per tant, es segueix confirmant la tendència exposada ens els apartats anteriors. Tanmateix, a la Franja de Ponent succeeix el cas contrari: disminueix el percentatge de persones que declaren usar el castellà a casa respecte als resultats obtinguts a l'apartat de llengua d'ús habitual i augmenten els

que usen el català (augment del 19%) o ambdues llengües (augment del 12%).

DISCUSSIÓ

A la Franja de Ponent hi ha doncs, un percentatge important de persones que tenen com a llengua d'ús social el castellà però que en canvi a casa usen el català o ambdues llengües, i a la resta de poblacions succeeix exactament el contrari, ens trobem amb un grup de persones que tenen com a llengua d'ús habitual el català però que a casa usen el castellà. Això es podria explicar perquè a la Franja de Ponent el català està perdent presència pública però segueix pervivint en l'àmbit familiar, de fet l'última fase de la substitució lingüística es troba en l'àmbit familiar. En canvi, a les resta de poblacions, el català és més present en els usos públics que en la llar, potser perquè han vingut molts emigrants d'arreu que s'han ajuntat amb catalans i han adoptat la llengua castellana a la seva llar (ja que com hem dit anteriorment en la majoria de casos, quan en una llar topen dues llengües s'acaba imposant el castellà) però els seus fills han acabat adoptant el català com a llengua d'ús social, per això l'ús del castellà a la llar és superior en aquestes poblacions que al carrer. Per tant, a la resta de poblacions el català és ben viu.

Si fem la mateixa comparació amb els resultats que es van obtenir el 1993, això no passa. A totes les poblacions augmenta l'ús del castellà en l'àmbit familiar respecte a l'àmbit públic, incloent la Franja de Ponent.

2.4 Creuament: llengua de relació amb la família / llengua d'ús habitual

Llengua de relació amb la família = encapçalament columna

Llengua d'ús habitual = encapçalament fila

Quadre 7

%	Català	Castellà	Ambdues	Una altra
Català	85,13	3,08	9,57	2,22
Castellà	2,04	84,69	7,14	6,12
Ambdues	18,38	27,78	50,85	2,99
Una altra	3,70	0,00	3,70	92,59

En general la llengua d'ús habitual coincideix força amb la llengua de relació amb la família, a excepció de l'alumnat que usa habitualment ambdues llengües, la meitat del qual les continua usant les dos en l'àmbit familiar però l'altra meitat es reparteix entre un 18,38% que usa la llengua catalana i un 27,78% que usa la castellana. Per tant, hi ha un 50 % de persones que tenen el català i el castellà com a llengua d'ús habitual però que a casa n'utilitzen una de les dos.

A més observem també un 3,08% d'alumnes que tenen com a llengua d'ús habitual el català però que en canvi a casa utilitzen el castellà i a la inversa, tenim un 2,04% d'alumnes que tenen com a llengua d'ús habitual el castellà però que en l'àmbit familiar usen el català.

Respecte els resultats obtinguts el curs 1993 destaca en primer lloc un increment de l'ús d'ambdues llengües en l'àmbit familiar del qual ja se n'havia fet esment en apartats anteriors. Hi ha un augment del 5% d'alumnes que tenen com a llengua d'ús habitual el català però que utilitzen ambdues llengües en l'àmbit familiar, prop d'un 2% més d'alumnes que tenen com a llengua d'ús habitual el castellà però que a casa utilitzen les dues i prop d'un 20% més d'alumnes que tenen com a llengua d'ús habitual ambdues llengües i en l'àmbit familiar també les usa les dos. Per tant es continua corroborant l'augment de l'ús d'ambdues llengües.

Per contra, els alumnes que tenen la mateixa llengua d'ús habitual que la llengua familiar disminueixen, tant els que tenen la catalana com els que tenen la castellana. El percentatge d'alumnes que tenen el català com a llengua d'ús habitual i com a llengua d'ús familiar passa d'un 91,65% l'any 1993, a un 85,13% l'any 2013 i el percentatge dels que adopten la castellana per als dos usos passa d'un 94,61% l'any 1993 a un 84,69% el 2013.

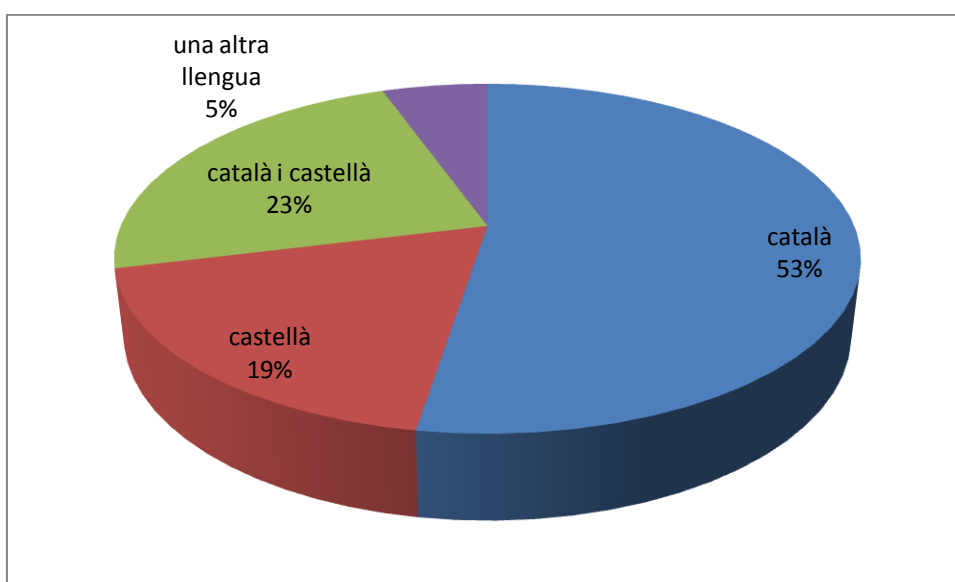
III ASCENDÈNCIA LINGÜÍSTICA

1. EN QUINA LLENGUA VAS APRENDRE A PARLAR?

1.1. Resultats totals

Català	548	52,54%
Castellà	194	18,60%
Català i Castellà	244	23,39%
Una altra llengua	57	5,47%

Gràfica 7

Més de la meitat dels alumnes enquestats va aprendre a parlar en català (52,54%), l'altra meitat es reparteix entre els que van aprendre a parlar en ambdues llengües (23,39%), els que van aprendre a parlar en castellà (18,60%) i els que ho van fer en una llengua estrangera (5,47%).

Respecte els resultats obtinguts el 1993 ens tornem a trobar amb un augment del percentatge de persones que va aprendre a parlar en ambdues llengües. Si el 93 eren un 11,93%, actualment representen el

23,39%, per tant, s'ha duplicat el percentatge. Per contra, ha disminuït el percentatge de persones que van aprendre a parlar en català (es passa d'un 57,98% a un 52,54%) però, sobretot, s'ha reduït el nombre de persones que tenen com a llengua primera la castellana (es passa 29,03% a un 19%). Finalment (i no podria ser d'una altra manera) ens tornem a trobar també, amb un increment del percentatge de persones que tenen com a llengua d'adquisició una altra llengua diferent de la catalana o la castellana (es passa d'un 1,06% a un 5,47%).

**1.2. Creuament: llengua en què vas aprendre a parlar /
centre**

Quadre 8

%	Català	Castellà	Ambdues	Una altra
Geografia i Història	47,27	20,00	25,45	7,27
Filologia	47,73	18,18	29,55	4,55
Dret	54,29	10,00	32,86	2,86
ADE	57,31	21,05	15,79	5,85
C. de l'Educació	61,67	12,33	23,79	2,20
Infermeria	32,35	29,41	27,94	10,29
Medicina	24,10	53,01	15,66	7,23
Politécnica	56,52	11,18	23,60	8,70
ETSEA	56,10	13,41	26,22	4,27

El centre amb un percentatge més elevat d'alumnes que van aprendre a parlar en català és Ciències de l'Educació (61,67%), coincidint doncs amb el centre amb un major nombre d'alumnes que té el català com a llengua d'ús habitual (63,44%) i com a llengua d'ús familiar (61,23%). Tanmateix, com veiem, els percentatges no són idèntics: hi ha prop d'un 2% d'alumnes que no van aprendre a parlar el català o no el tenen com a llengua d'ús familiar i, en canvi, si que l'han adoptat com a llengua d'ús habitual.

Altrament, Medicina és el centre amb un major percentatge d'alumnes que van aprendre a parlar en castellà (53,01%), coincidint, també, amb el

centre que té un percentatge més alt d'alumnes que tenen el castellà com a llengua d'ús habitual (59,04%) i d'alumnes que el tenen com a llengua d'ús familiar (66,41%). Com veiem aquí els resultats tampoc coincideixen, d'una banda, hi ha prop d'un 6% d'alumnes que no van aprendre a parlar en castellà però que, en canvi, el tenen com a llengua d'ús habitual i un 13% d'alumnes que no van aprendre a parlar en castellà però, en canvi, el tenen com a llengua familiar. Altrament, trobem un 7% d'estudiants que no tenen únicament el castellà com a llengua d'ús habitual però si com a llengua d'ús familiar.

Podem afirmar, doncs, que es continua confirmant les tendències exposades en l'apartat anterior: el català creix com a llengua d'ús habitual respecte a la llengua d'ús familiar i la llengua en què es va aprendre a parlar i el castellà creix, en canvi, en l'àmbit familiar.

Respecte els resultats obtinguts el 1993 observem d'entrada una disminució del percentatge d'alumnes que van aprendre a parlar en català a tots els centres.

Si actualment els centres amb un major percentatge d'alumnes que van aprendre a parlar en català són: Ciències de l'Educació (61,67%), ADE (57,31%), Politècnica (56,52%) i ETSEA (56,10%), l'any 1993 eren: Filologia (74%), Ciències de l'Educació (65%), Empresarials (62,5%) i Geografia i Història (60%).

DISCUSSIÓ

Els canvis més importants els trobem sobretot a ETSEA. Si actualment ETSEA és el quart centre amb un percentatge més alt d'estudiants que van aprendre a parlar en català, l'any 1993 era dels centres que tenia un percentatge més baix. Complementàriament, el percentatge d'alumnes que van aprendre a parlar en castellà ha disminuït d'un 35,33% a un 13,41%. Això s'explica perquè com hem vist anteriorment, ETSEA ha reduït notablement el percentatge d'alumnes nascuts a la resta de l'Estat espanyol (el 1993 era el que en tenia més amb un 21,66% del total i actualment en té tan sols un 10,37%) i ha augmentat el nombre d'alumnes nascuts a les comarques (d'un 13% a un 21,34%).

L'altre gran canvi el trobem a Filologia que si el 1993 tenia un 74% d'alumnes que tenien el català com a llengua d'adquisició, actualment tan sols en té un 47,73%. Aquesta reducció s'explica per l'augment del percentatge d'estudiants que declaren haver après a parlar en ambdues llengües (d'un 5% a un 29,55%).

1.3. Creuament: llengua en què vas aprendre a parlar / lloc de naixement

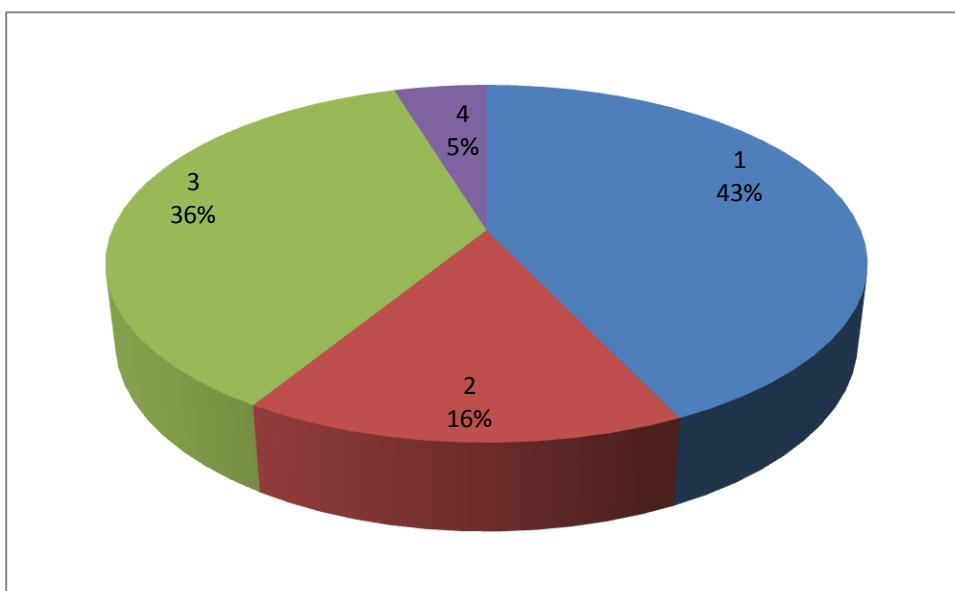
%	Català	Castellà	Ambdues	Una altra
Lleida	52,16	13,94	32,93	0,96
Comarques de Lleida	83,33	1,80	13,96	0,90
Franja de Ponent	31,25	18,75	50,00	0,00
Resta de Catalunya	64,91	12,28	21,05	1,75
Resta dels PPCC	58,82	11,76	29,41	0,00
Resta de l'Estat espanyol	8,26	76,15	9,17	6,42
Andorra	33,33	16,67	33,33	16,67
Estranger	3,13	28,13	7,81	60,94

Semblantment al creuament llengua d'ús habitual / lloc de naixement, les comarques de Lleida són les que tenen un percentatge més alt d'alumnes que tenen com a llengua d'adquisició la catalana. Tornem a trobar una diferència significativa entre els percentatges obtinguts a la ciutat de Lleida i els de les comarques. Si bé en ambdós casos el català és la llengua en què va aprendre a parlar la gran majoria, a la ciutat de Lleida el percentatge és molt més baix.

2. EN QUINA LLENGUA VAS APRENDRE A LLEGIR I ESCRIURE

2.1 Resultats totals

Català	448	42,95
Castellà	165	15,82
Català i castellà	381	36,53
Una altra llengua	49	4,7

La major part d'estudiants han après a llegir i escriure en català (42,95%), un 36% ho ha fet en ambdues llengües, un 16% en castellà i un 5% en una altra llengua diferent a la catalana i la castellana.

Respecte els resultats obtinguts el 1993, s'han produït uns canvis impressionants. Llavors la major part dels alumnes (46,05%) havia après a llegir i a escriure en castellà, un 30,02% en ambdues llengües i tan sols un 23% en català.

2.2 Creuament: llengua en què vas aprendre a llegir i escriure / centre

%	Català	Castellà	Ambdues	Una altra
Geografia i Història	38,18	18,18	36,36	7,27
Filologia	38,64	11,36	43,18	6,82
Dret	30,00	10,00	58,57	1,43
ADE	50,88	12,28	31,58	5,26
C. de l'Educació	52,86	9,69	35,24	2,20
Infermeria	25,00	29,41	41,18	4,41
Medicina	21,69	50,60	16,87	10,84
Politécnica	44,10	11,18	39,13	5,59
ETSEA	46,34	12,20	37,80	3,66

Seguint la línia del que hem vist fins ara, el centre amb un percentatge d'alumnes més gran que han après a llegir i a escriure en català és Ciències de l'Educació (52,86%) i el que té un percentatge menys elevat Medicina (21,69%). Per tant, ens tornem a trobar amb els mateixos resultats que en l'apartat de llengua d'ús habitual, el de llengua d'ús familiar i el de llengua en què vas aprendre a parlar. Tanmateix, a Ciències de l'Educació el percentatge d'estudiants que van aprendre a llegir i escriure en català (52,86%) és força inferior a la resta de percentatges (llengua ús habitual: 63,44%; llengua aprendre parlar: 61,67%; llengua relació amb la família: 61,23%). El mateix passa amb la majoria de centres, això és degut que un grup nombrós de persones ha après a parlar en català, el té com a llengua

d'ús habitual i llengua familiar però, amb l'actual ensenyament ha après a llegir i a escriure en les dues llengües per igual.

Respecte els resultats obtinguts el 1993 cal destacar que llavors el percentatge d'alumnes que havia après a llegir i a escriure en català era molt semblant en tots els centres, oscil·lava sobre el 23%. En canvi, actualment hi ha molta més variació. Evidentment als centres es reflecteix un augment del percentatge d'alumnes que van aprendre a llegir i escriure en català (a excepció de Medicina que el 1993 el percentatge era major) i una disminució dels que ho van fer en castellà. El percentatge d'ambdues llengües s'incrementa també en totes els centres a excepció de Medicina que passa d'un 29% a un 16,87%.

2.3 Creuament: llengua en què vas aprendre a llegir i escriure / lloc de naixement

%	Català	Castellà	Ambdues	Una altra
Lleida	43,51	6,73	48,32	1,44
Comarques de Lleida	67,57	2,25	29,73	0,45
Franja de Ponent	18,75	28,13	53,13	0,00
Resta de Catalunya	54,97	8,77	35,09	1,17
Resta dels PPCC	47,06	5,88	41,18	5,88
Resta de l'Estat espanyol	1,83	79,82	11,01	7,34
Andorra	33,33	8,33	50,00	8,33
Estranger	4,69	29,69	18,75	46,88

Les comarques de Lleida continuen sent la població amb un percentatge més alt d'alumnes que van aprendre a llegir i escriure en català i continuen presentant una diferència significativa respecte la ciutat de Lleida. Tanmateix, tal com he comentat en l'apartat anterior, observem que els percentatges disminueixen en la majoria de poblacions respecte a la llengua d'ús habitual, llengua d'ús familiar i llengua d'adquisició. Això és degut que actualment moltes persones són catalanoparlants habituals i en

l'àmbit familiar però, amb el nou sistema educatiu han après a llegir i escriure amb les dos llengües alhora.

Respecte els resultats obtinguts el 1993 cal destacar en la majoria de poblacions un fort increment dels alumnes que han après a llegir i escriure en català. Les poblacions on més ha augmentat són Andorra (passa d'un 0 a un 33,33%), les comarques de Lleida (passa d'un 34,38% a un 67,57%) i la resta de Catalunya (passa d'un 32,95% a un 64,97%. Òbviament on menys ha augmentat és a la resta de l'Estat espanyol (passa d'un 1,69% a un 1,83%).

Complementàriament el percentatge d'alumnes que han après a llegir i escriure en castellà disminueix en totes les poblacions (fins i tot a la resta de l'Estat espanyol on es passa d'un 84,74% a un 79,82%) i el percentatge dels que ho han fet en ambdues s'incrementa en totes les poblacions, a excepció d'Andorra on passa d'un 66,66% a un 50,00 %. Tot i així, Andorra continua sent la població amb un major nombre d'alumnes que declaren haver après a llegir i escriure en ambdues llengües. La segona és Lleida amb un 48% del total.

Finalment, el percentatge de persones que han après a llegir i a escriure en una llengua estrangera augmenta en totes les poblacions a excepció de la Franja de Ponent on continua representant el 0% del total.

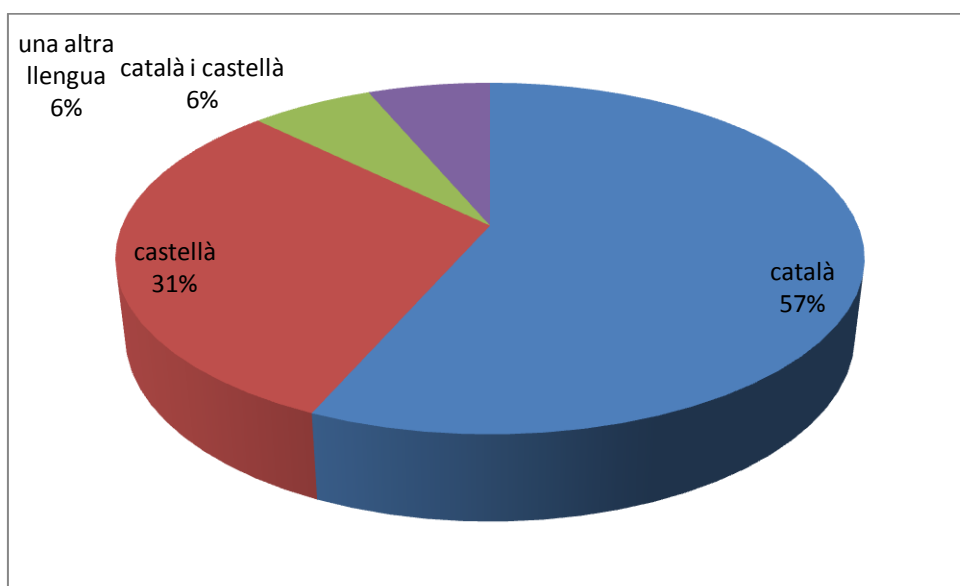
1. LLENGUA DE LA MARE I LLENGUA DEL PARE

1.1. Resultats totals

a) Llengua de la mare

Català	595	57,05%
Castellà	314	30,11%
Català i castellà	71	6,81%
Una altra llengua	63	6,04%

Gràfica 9

La llengua materna dominant és el català (57,05%). Respecte els resultats obtinguts el 1993, el percentatge d'alumnes que tenen com a llengua materna el català ha disminuït un 12%. En canvi, el percentatge dels que declaren tenir la castellana pràcticament no ha variat (d'un 30,85% a un 30,11%). Ha augmentat el percentatge dels que declaren tenir ambdues llengües com a llengua materna (d'un 2,58% a un 6,81%), així com el dels

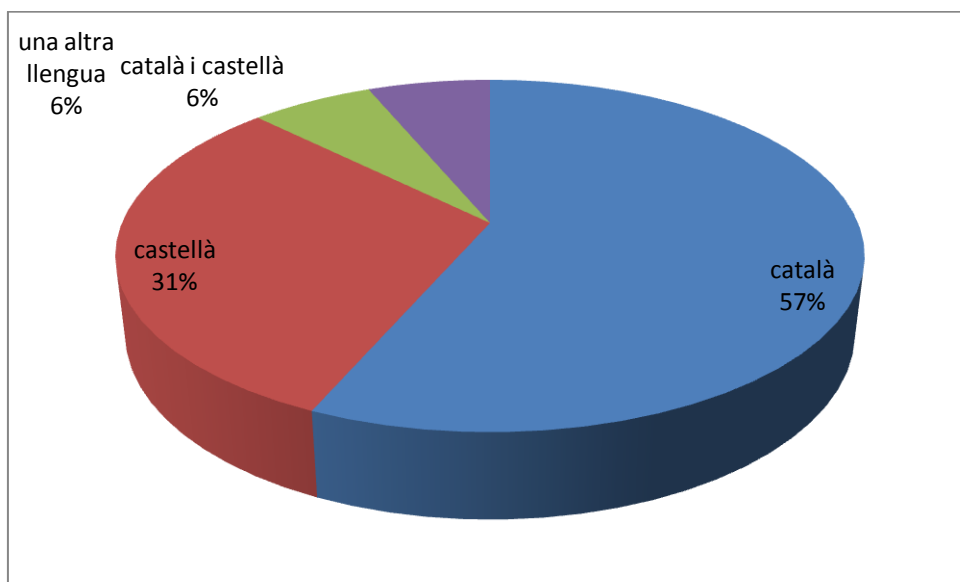

que declaren tenir una llengua estrangera (d'un 1,44% a un 6.04%). Per tant, ens continuem trobant amb una disminució del català causada per un augment del bilingüisme i un augment de la població emigrant.

b) Llengua del pare

Català	590	56,57
Castellà	321	30,78
Català i castellà	66	6,33
Una altra llengua	66	6,33

Gràfica 10

Els resultats són molt semblants als de la llengua de la mare. El català continua sent la llengua dominant però presenta una disminució que s'explica sobretot per un augment del bilingüisme i un augment del percentatge d'alumnes que declaren tenir com a llengua paterna una llengua estrangera.

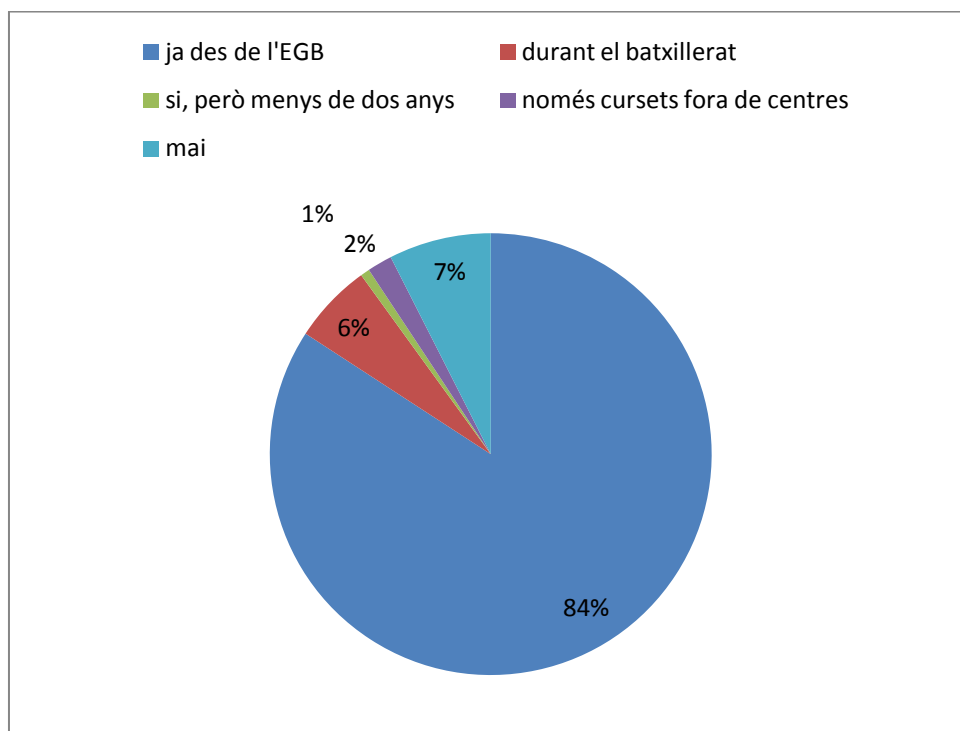
IV COMPETÈNCIA LINGÜÍSTICA

1. HAS FET ESTUDIS DE LLENGUA CATALANA?

1.1. Resultats totals

Ja des de l'EGB	878	84,18%
Durant el batxillerat	61	5,85%
Si, però menys de dos anys	7	0,67%
Només cursets fora de centres	19	1,82%
Mai	78	7,48%

Gràfica 11

La gran majoria d'alumnes han cursat estudis en llengua catalana ja dels de l'EGB. Un 5,85% des de batxillerat, tan sols un 0,67% l'han estudiat menys de dos anys i un 1,82% només ha realitzat alguns cursets fora de centres. Destaca però, el 7,48% d'alumnes que no han estudiat mai en català, segurament es tracta d'alumnes nascuts a la resta de l'Estat espanyol o provinents de l'estranger.

Respecte els resultats obtinguts el 1993 s'ha incrementat notablement el nombre d'alumnes que han cursat estudis de llengua catalana des de l'EGB (increment que gira al voltant del 9%) i, consegüentment, ha disminuït el nombre d'alumnes que només l'han estudiat durant el batxillerat (prop d'un 3%), els que han fet estudis durant menys de dos anys (prop d'un 2%) i els que només han realitzat cursets fora de centres (prop d'un 1,70 %). Pel que fa als alumnes que no l'han estudiat mai, el percentatge també ha disminuït (prop d'un 1,20%).

1.2 Creuament: estudis de llengua catalana / centre

Quadre 13

%	Des de l'EGB	Durant el batxillerat	Menys de dos anys	Cursets fora dels centres	Mai
Geografia i Història	83,64	10,91	3,64	1,82	0,00
Filologia	95,45	4,55	0,00	0,00	0,00
Dret	95,71	2,86	0,00	0,00	1,43
ADE	87,13	7,02	0,58	2,92	2,34
C. de l'Educació	90,75	6,61	0,88	0,88	0,88
Infermeria	73,53	0,00	0,00	8,82	17,65
Medicina	44,58	1,20	0,00	1,20	53,01
Politécnica	84,47	9,94	1,24	0,00	4,35
ETSEA	88,41	4,27	0,00	2,44	4,88

Els centres amb un major nombre d'alumnes que han cursat els seus estudis en llengua catalana ja des de l'EGB són Dret (95,71%) i Filologia (95,45%). Els resultats, doncs, no coincideixen amb els dels apartats de llengua d'ús habitual, llengua d'ús familiar, llengua en què vas aprendre a parlar i llengua en què vas aprendre a llegir i escriure ja que en aquests el centre que presenta un major percentatge d'ús del català és en tots els casos Ciències de l'Educació. En canvi, Medicina si que continua sent el centre amb un menor percentatge (44,58%), amb una diferència força

significativa respecte la resta de centres. Medicina és també el grau amb un percentatge més elevat d'alumnes que no han realitzat mai estudis en llengua catalana. Òbviament això s'explica perquè és el centre amb un percentatge més alt d'alumnes nascuts a la resta de l'Estat espanyol (53,01%).

Respecte els resultats obtinguts el 1993 observem en tots els centres un augment del percentatge d'alumnes que han cursat els estudis en llengua catalana des de l'EGB, a excepció de Medicina on el percentatge ha disminuït (d'un 88% a un 44,58%) ja que, com hem dit anteriorment, la majoria dels alumnes que actualment són originaris de la resta de l'Estat espanyol, el 1993 provenien de la resta de Catalunya.

1.3 Creuament: estudis de llengua catalana / lloc de naixement

Quadre 14

%	Des de l'EGB	Durant el batxillerat	Menys de dos anys	Cursets fora dels centres	Mai
Lleida	93,99	4,09	0,24	0,72	0,96
Comarques de Lleida	95,05	4,05	0,45	0,45	0,00
Franja de Ponent	84,38	12,50	3,13	0,00	0,00
Resta de Catalunya	93,57	5,85	0,00	0,00	0,58
Resta dels PPCC	64,71	23,53	11,76	0,00	0,00
Resta de l'Estat espanyol	24,77	6,42	0,92	7,34	60,55
Andorra	100,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Estranger	60,94	15,63	1,56	10,94	10,94

El contrast més evident el trobem entre, d'una banda, l'estudiantat nascut a la Franja de Ponent, a Andorra i al Principat de Catalunya, on la gran majoria ha cursat el català des de l'EGB i, de l'altra, el nascut a la resta dels Països Catalans i la resta de l'Estat espanyol.

Respecte els resultats obtinguts el 1993, ens continuem trobant davant d'aquest contrast, encara que amb uns percentatges més elevats

d'alumnes que van estudiar català des de l'EGB. La diferència més notable la trobem a la Franja de Ponent, on l'any 93 tan sols hi havia el 17,14% d'alumnes que havien cursat els seus estudis en català des de l'EGB i actualment, n'hi ha un 84,38%. Aquesta diferència tan notable és deguda que els últims anys se'ls ha permès la possibilitat de realitzar l'ensenyament en llengua catalana i la majoria d'ells ho ha volgut així.

DISCUSSIÓ

Aquesta diferència de resultats entre els països de parla catalana no fa sinó traduir la diferència dels sistemes educatius de les diferents administracions. Deixant de banda Andorra, els territoris de parla catalana integrats en l'Estat espanyol s'organitzen en diferents sistemes educatius. D'una banda, el Principat de Catalunya s'organitza al voltant del sistema de conjunció (i no immersió com alguns creuen), que consisteix en utilitzar el català com a llengua vehicular però garantir també l'aprenentatge de la llengua castellana, de manera que als alumnes quan acaben de cursar l'ensenyament obligatori han de tenir el mateix domini d'ambdues llengües.

Altrament, a la resta dels Països catalans han optat per sistema educatiu de línies diferenciades per L1, el qual permet a l'alumnat elegir cursar els estudis adoptant el català com a llengua vehicular o el castellà, en funció de quina sigui la seva llengua materna. L'objectiu però, és el mateix que en el sistema de conjunció: garantir l'aprenentatge d'ambdues llengües per igual, tanmateix, això no succeeix ben bé així.

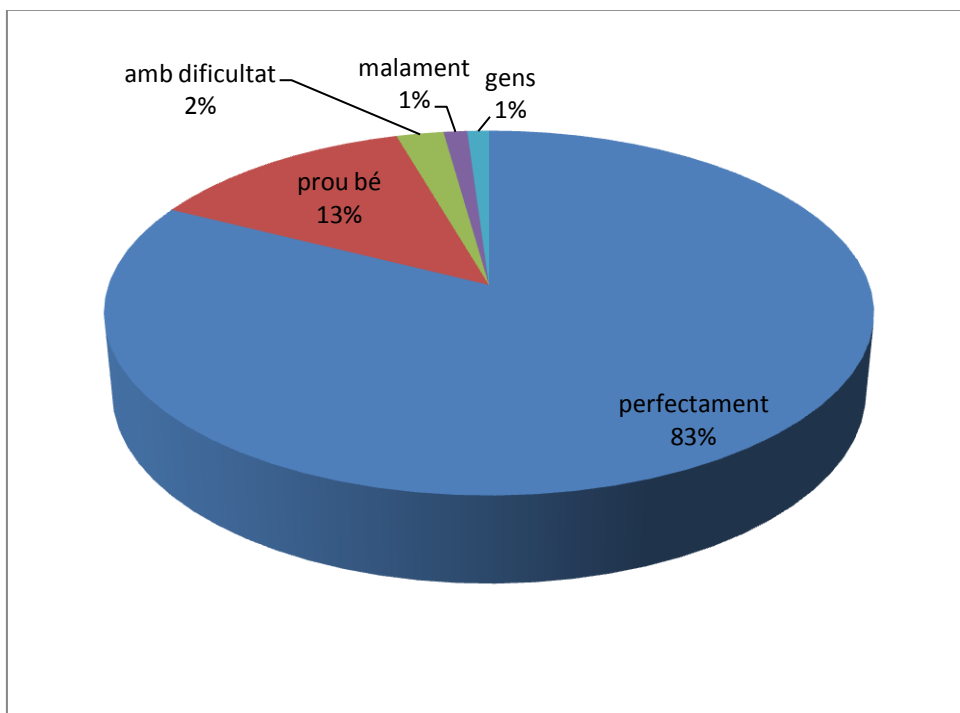

2. COM CREUS QUE ENTENS EL CATALÀ

2.1 Resultats totals

Perfectament	860	82,45%
Prou bé	136	13,04%
Amb dificultat	24	2,30%
Malament	12	1,15%
Gens	11	1,05%

Gràfica 12

La gran majoria dels alumnes entén el català perfectament (83%) i la resta l'entén prou bé (13%), a excepció d'un 2% de l'alumnat que l'entén amb dificultat, d'un 1% que l'entén malament i d'un altre 1% que no l'entén gens. Per tant, tot i que alguns no la tenen com a llengua d'adquisició o

l'adopten com a llengua d'ús habitual o llengua familiar, gairebé tothom l'entén. El petit percentatge d'alumnes que no l'entenen gens, l'entenen malament o amb dificultat, deu representar a alumnes provinents de la resta de l'Estat espanyol o alumnes estrangers que fa poc que s'han instal·lat aquí.

Respecte els resultats obtinguts els 1993, observem un increment dels alumnes que l'entenen perfectament (del 78,72% al 83%) i una petita disminució de la resta de categories.

2.2 Resultats per centres

Quadre 15

Creuament com creus que entens el català / centre

%	Perfectament	Prou bé	Amb dificultat	Malament	Gens
Geografia i Història	85,45	12,73	0,00	0,00	1,82
Filologia	88,64	9,09	0,00	0,00	2,27
Dret	90,00	10,00	0,00	0,00	0,00
ADE	84,80	12,87	0,58	0,58	1,17
C. de l'Educació	86,78	11,45	0,88	0,44	0,44
Infermeria	77,94	20,59	0,00	1,47	0,00
Medicina	51,81	18,07	19,28	6,02	4,82
Politécnica	83,85	12,42	2,48	0,62	0,62
ETSEA	84,15	12,80	0,61	1,83	0,61

Els centre amb un major percentatge d'alumnes que declaren entendre el català a la perfecció són Dret (90%) i Filologia (88,64%), coincidint, doncs, amb els que presentaven un percentatge més alt d'alumnes que han cursat els seus estudis en llengua catalana. Els percentatge d'aquests darrers però, són una mica superiors (Dret un 6% més i Filologia prop d'un 4% més).

El 1993 els centres amb aquests percentatge eren Història i Geografia i Filologia. En general els resultats han augmentat força a favor del català, a excepció de Geografia i Història on el percentatge és lleugerament inferior (un 2,45% menys) i Medicina on minva d'un 86% a un 51,81%.

2.2 Creuament: com creus que entens el català / lloc de naixement

Quadre 16

%	Perfectament	Prou bé	Amb dificultat	Malament	Gens
Lleida	89,42	8,41	0,24	0,72	1,20
Comarques de Lleida	92,79	6,76	0,00	0,45	0,00
Franja de Ponent	65,63	28,13	3,13	3,13	0,00
Resta de Catalunya	88,30	9,94	0,58	0,58	0,58
Resta dels PPCC	82,35	5,88	5,88	0,00	5,88
Resta de l'Estat espanyol	37,61	37,61	17,43	3,67	3,67
Andorra	91,67	8,33	0,00	0,00	0,00
Estranger	68,75	26,56	1,56	3,13	0,00

On millor creuen que entenen el català és a les comarques de Lleida (92,78%) i òbviament, on pitjor a la resta de l'Estat espanyol (37,61%), seguit de la Franja de Ponent (65,63%). El percentatge més elevat d'alumnes que no entenen absolutament gens la llengua catalana el trobem a la resta dels Països catalans (5,88%) i seguidament a la resta de l'Estat espanyol (3,67%).

Respecte els resultats obtinguts el 1993, destaca d'entrada una millora de la comprensió de la llengua catalana entre l'alumnat de la franja de Ponent (el 1993 el 8,57% l'entenia amb dificultat, actualment només el 3,13%) i també una millora de la comprensió de l'alumnat estranger (el 1993 el 44,44% l'entenia perfectament, actualment el 68,75%).

2.4 Creuament: com creus que entens el català / llengua d'ús habitual

Quadre 17

%	Perfectament	Prou bé	Amb dificultat	Malament	Gens
Català	92,65	6,84	0,17	0,34	0,00
Castellà	55,10	26,53	10,71	3,06	4,59
Ambdues	82,55	15,32	0,85	0,85	0,43
Una altra	59,26	29,63	0,00	7,41	3,70

En tots els casos, sigui quina sigui la llengua d'ús habitual, l'estudiantat de la UdL entén perfectament o prou bé el català, a excepció dels que tenen com a llengua d'ús habitual el castellà, més d'un 18% dels quals presenta alguna dificultat en aquesta habilitat lingüística. Tot i això, la majoria d'aquest grup (prou d'un 87%) entén perfectament o prou bé la llengua catalana.

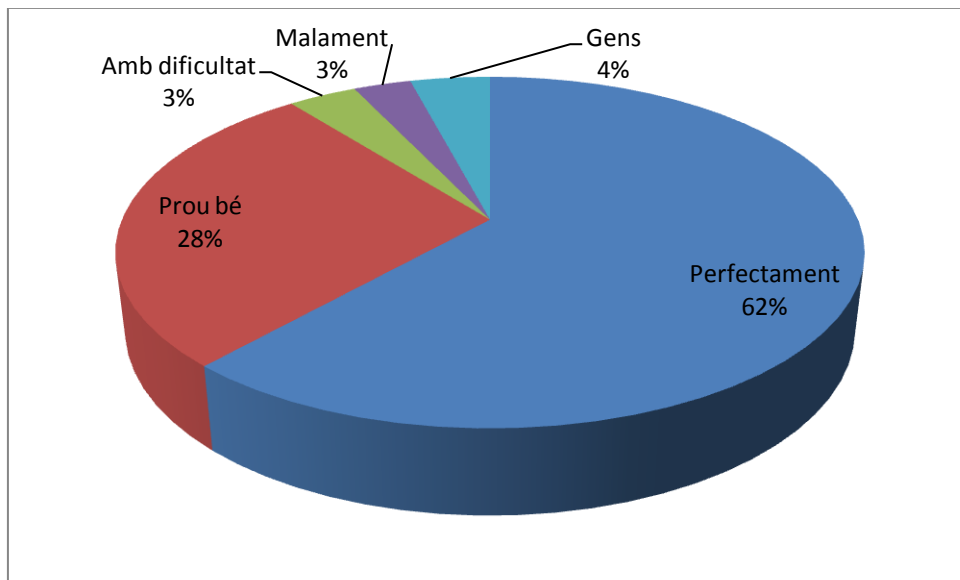
Respecte els resultats obtinguts el 1993, s'han incrementat els percentatges d'alumnes que entenen perfectament o prou bé el català amb independència de la llengua d'ús habitual. Cal ressaltar, una disminució del percentatge d'alumnes que tenen com a llengua d'ús habitual el castellà i que presenten dificultats a l'hora de comprendre el català. Si actualment hem dit que representen el prop del 18% del total, el 1993 representaven el 28,23%.

3. COM CREUS QUE PARLES EL CATALÀ

3.1 Resultats totals

Perfectament	643	61,65%
Prou bé	289	27,71%
Amb dificultat	37	3,55%
Malament	31	2,97%
Gens	43	4,12%

Gràfica 13

La gran majoria dels alumnes (89,36%) parla el català perfectament o prou bé. El 10% restant presenta dificultats a l'hora de parlar-lo.

Observem una certa disminució respecte els percentatges de l'apartat anterior. Hi ha, doncs, un grup d'estudiants que entén el català però, que no el parla gens o no el parla tan bé. D'entrada, en l'apartat anterior la majoria s'ha decantat per la variable perfectament (82,45%), en aquest apartat tan sols un 62%. A més, observem com disminueix una mica el total d'alumnes que el parlen perfectament o prou bé (90%), respecte el

total d'alumnes que l'entenen perfectament o prou bé (quasi el 96%) i consegüentment, augmenta el total d'alumnes que presenten algun tipus de dificultat a l'hora de parlar-lo (10%), respecte els que en presenten a l'hora d'entendre'l (0,4%).

Respecte els resultats obtinguts el 1993, el percentatge d'alumnes que parla el català perfectament o prou bé és el mateix (89,36%), tanmateix el 93 hi havia molts més estudiants que es van decantar per la variable prou bé (53,11%), que per la variable perfectament (36,78%) i actualment és a la inversa, hi ha més alumnes que s'han decantat per la variable perfectament (61,65%), que per la variable prou bé (27,71%). Per tant, s'ha perfeccionat el nivell de parla catalana.

3.2 Creuament: com creus que parles el català / centre

Quadre 18

%	Perfectament	Prou bé	Amb dificultat	Malament	Gens
Geografia i Història	72,73	21,82	3,64	1,82	0,00
Filologia	63,64	31,82	2,27	0,00	2,27
Dret	67,14	31,43	0,00	0,00	1,43
ADE	63,74	27,49	5,26	1,75	1,75
C. de l'Educació	64,32	32,60	1,76	0,88	0,44
Infermeria	57,35	20,59	10,29	7,35	4,41
Medicina	36,59	7,32	6,10	19,51	30,49
Politécnica	65,84	30,43	1,24	0,62	1,86
ETSEA	59,15	31,10	4,27	1,83	3,66

Els resultats coincideixen bastant amb els totals. Només cal destacar Infermeria i Medicina on els percentatges de persones que parlen el català amb dificultat, malament o gens són més significatius. A Infermeria malgrat haver-hi una majoria que diu que el parla bé, hi ha prop d'un 22% que té dificultats, el parla malament o ni tan sols el parla. A Medicina el percentatge és encara més significatiu ja que supera el 55% del total. De fet, aquests són els dos centres que tenen un percentatge més elevat d'alumnat nascut a la resta de l'Estat espanyol (25% Infermeria i 53% Medicina).

El 1993 els resultats per centres també s'assemblaven bastant als resultats totals, els dos centres on hi havia percentatges significatius de persones que parlaven el català amb dificultats, malament o gens eren Infermeria (15,15%) i ETSEA (23,65%). Recordem que llavors eren els dos centres amb el percentatge d'alumnes nascuts a la resta de l'Estat espanyol més elevat (Infermeria un 12,12% i ETSEA un 21,66%)

3.3 Creuament: com creus que parles català / lloc de naixement

Quadre 19

%	Perfectament	Prou bé	Amb dificultat	Malament	Gens
Lleida	69,16	26,75	2,17	0,24	1,69
Comarques de Lleida	75,68	23,87	0,45	0,00	0,00
Franja de Ponent	34,38	59,38	3,13	3,13	0,00
Resta de Catalunya	64,33	33,92	0,58	0,58	0,58
Resta dels PPCC	70,59	23,53	5,88	0,00	0,00
Resta de l'Estat espanyol	15,60	16,51	14,68	22,94	30,28
Andorra	83,33	16,67	0,00	0,00	0,00
Estranger	42,19	37,50	12,50	4,69	3,13

L'alumnat nascut a Andorra és el que presenta un percentatge majoritari en la valoració màxima de la competència lingüística en llengua catalana (83,33%). Cal destacar que l'estudiantat que ha nascut a la resta dels Països catalans presenta un percentatge superior en la variable perfectament que el nascut a Lleida i a la resta de Catalunya (70,59% resta dels Països catalans, 69,16% Lleida i 64,33% resta dels Països catalans). A totes les poblacions hi ha més estudiants que han seleccionat l'opció "perfectament" que l'opció "prou bé", a excepció de la Franja de Ponent i de la resta de l'Estat espanyol, és clar.

El 1993 l'alumnat nascut a les resta de Catalunya presentava una percentatge majoritari en la valoració màxima de la competència lingüística en llengua catalana (52,43%), per sobre del que havia nascut a Lleida i a la resta dels Països. Actualment, és el que ha nascut a la resta dels Països catalans que supera al nascut a Lleida i a la resta de Catalunya.

3.4 Creuament: com creus que parles el català / llengua d'ús habitual

Quadre 20

%	Perfectament	Prou bé	Amb dificultat	Malament	Gens
Català	77,57	21,92	0,34	0,00	0,17
Castellà	23,47	29,08	14,29	13,27	19,90
Ambdues	56,17	40,85	1,70	1,28	0,00
Una altra	40,74	29,63	11,11	7,41	11,11

La immensa majoria de l'estudiantat que té com a llengua d'ús habitual el català o ambdues llengües manifesta que el parla perfectament (77,57% catalanoparlants i 56,17 ambdues) o prou bé (21,92% catalanoparlants i 40,85% ambdues).

Més de la meitat dels alumnes que tenen com a llengua d'ús habitual el castellà declara que el parla perfectament (23,47%) o prou bé (29,98%). Per tant, tenen una bona competència oral en català però, fan un ús passiu d'aquesta competència ja que habitualment usen el castellà.

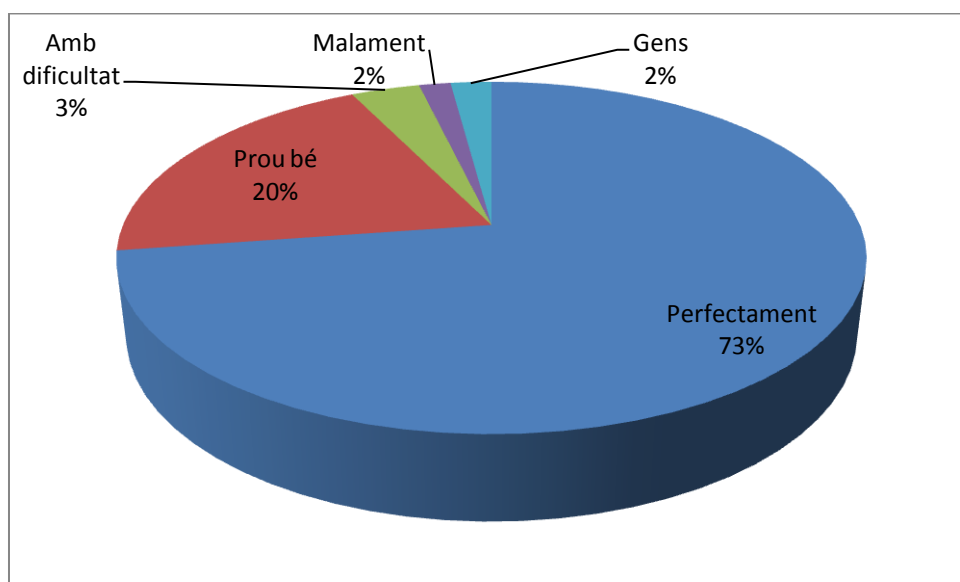
Respecte els resultats obtinguts el 1993 destaca un augment del percentatge d'alumnes castellanoparlants que tenen una bona competència oral en català (el 1993 representaven el 46,63% del total, enguany el 53,45%).

4. COM CREUS QUE LLEGEIXES EL CATALÀ

4.1. Resultats totals

Perfectament	758	72,67%
Prou bé	209	20,04%
Amb dificultat	37	3,55%
Malament	17	1,63%
Gens	22	2,11%

Gràfica 14

El 92,71% de l'estudiantat declara llegir perfectament o prou bé el català. El percentatge és més elevat que el dels que declaren tenir-ne una bona competència oral (89,36%) i menys elevat que el percentatge d'alumnes que manifesten tenir-ne una bona comprensió (95,49%).

Aquesta jerarquia de percentatges ja es donava el 1993 i els percentatges eren força semblants (el 94,90% té una bona comprensió, el 89,89% té una bona competència oral i el 92,02% el llegeix correctament).

4.2 Creuament: com creus que llegeixes el català / centre

Quadre 21

	Perfectament	Prou bé	Amb dificultat	Malament	Gens
Geografia i Història	80,00	18,18	0,00	0,00	1,82
Filologia	72,73	22,73	2,27	0,00	2,27
Dret	84,29	15,71	0,00	0,00	0,00
ADE	73,10	23,39	2,34	0,00	1,17
C. de l'Educació	74,10	23,35	1,32	0,88	0,44
Infermeria	69,12	17,65	8,82	2,94	1,47
Medicina	49,40	12,05	13,25	12,05	13,25
Politécnica	73,29	21,74	3,73	0,62	0,62
ETSEA	75,61	17,07	3,66	1,22	2,44

A tots els centres la majoria dels alumnes saben llegir el català perfectament o prou bé. El centre que té un percentatge més alt d'alumnes que tenen una bona aptitud lectora és Dret.

Destaca l'alumnat de Medicina i Infermeria que no sap llegir o llegeix malament o amb dificultat el català (un 28,55% de l'alumnat de Medicina i un 13,3% de l'alumnat d'infermeria). Com hem dit anteriorment, això s'explica perquè són els centres amb un percentatge més elevat d'alumnes nascuts a la resta de l'Estat espanyol.

Respecte els resultats obtinguts el 1993 cal destacar que llavors els centres amb un percentatge més elevat d'alumnes que tenien problemes

per llegir el català eren ETSEA i Infermeria llavors els dos centres amb un major percentatge d'alumnes nascuts a l'estranger).

4.3 Creuament: com creus que llegeixes el català / lloc de naixement

Quadre 22

%	Perfectament	Prou bé	Amb dificultat	Malament	Gens
Lleida	79,81	17,07	1,44	0,48	1,20
Comarques de Lleida	86,04	13,51	0,45	0,00	0,00
Franja de Ponent	40,63	53,13	3,13	3,13	0,00
Resta de Catalunya	76,02	21,64	1,17	0,58	0,58
Resta dels PPCC	82,35	5,88	0,00	0,00	11,76
Resta de l'Estat espanyol	30,28	28,44	19,27	10,09	11,93
Andorra	91,67	8,33	0,00	0,00	0,00
Estranger	53,13	32,81	9,38	3,13	1,56

En totes les poblacions el percentatge d'alumnes que llegeixen el català amb dificultats, malament o directament no el llegeixen, és mínim. On

trobem percentatges més significatius és a la resta de l'Estat espanyol i a l'Estranger.

Respecte els resultats obtinguts el 1993 destaca una notable disminució del percentatge d'alumnes de la Franja que tenien problemes a l'hora de llegir el català (passa del 37,13% al 6,26%). Com hem explicat anteriorment, això s'explica per un canvi en el sistema educatiu. Actualment, als estudiants de la Franja de Ponent se'ls ofereix cursar els seus estudis en català.

4.4 Creuament: com creus que llegeixes el català / llengua d'ús habitual

%	Perfectament	Prou bé	Amb dificultat	Malament	Gens
Català	84,10	15,38	0,34	0,00	0,17
Castellà	44,90	24,49	14,29	7,14	9,18
Ambdues	70,21	26,38	2,13	0,43	0,85
Una altra	48,15	33,33	7,41	7,41	3,70

Quadre 23

La majoria dels alumnes que tenen com a llengua d'ús habitual el català o ambdues llengües llegeixen el català perfectament o prou bé (99,48% els que tenen el català com a llengua d'ús habitual i 96,59% els que tenen ambdues llengües). En canvi, trobem percentatges més elevats d'alumnes que tenen com a llengua d'ús habitual el castellà o una estrangera que declaren llegir el català amb dificultat, malament o gens (un 30,61% dels que tenen com a llengua d'ús habitual una llengua estrangera i un 18,52% dels que tenen com a llengua d'ús habitual una llengua estrangera).

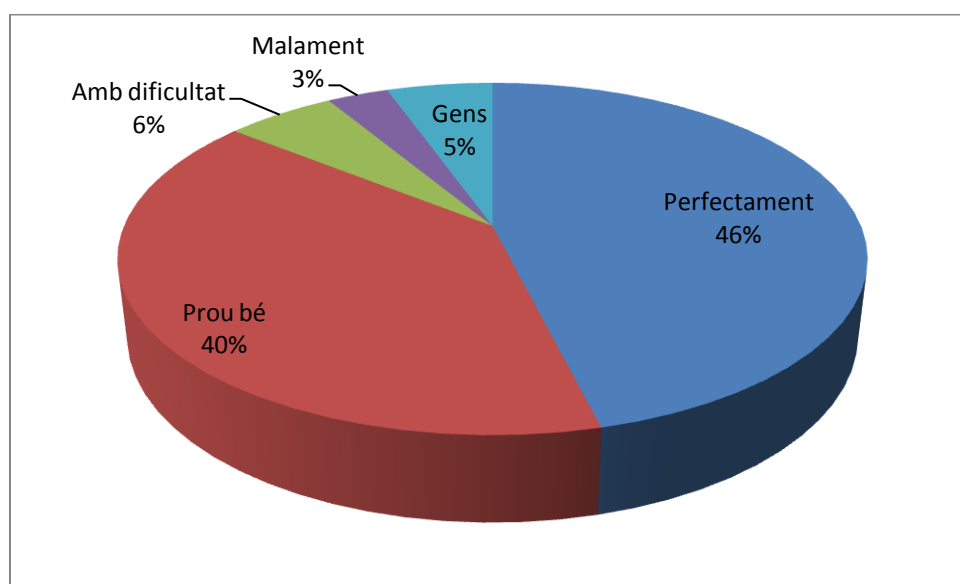
Tanmateix, el percentatge d'alumnes que tenen com a llengua d'ús habitual el castellà o una estrangera i tenen dificultats per llegir la llengua catalana han disminuït respecte als resultats obtinguts el 1993. Els que tenen com a llengua d'ús habitual el castellà disminueixen d'un 38,1% a un 30,61% i els que tenen una llengua estrangera com a llengua d'ús habitual disminueixen d'un 60% a un 18,52%). Això demostra doncs una major integració dels alumnes estrangers a la llengua catalana.

5 COM CREUS QUE ESCRIUS EL CATALÀ

5.1 Resultats totals

Perfectament	481	46,12%
Prou bé	413	39,60%
Amb dificultat	59	5,66%
Malament	33	3,16%
Gens	57	5,47%

Gràfica 15

La gran majoria d'alumnes declaren escriure el català perfectament o prou bé (85,72%). El percentatge però, és el menys elevat respecte els alumnes que tenen una bona competència oral en català (89,36%), els que el llegeixen correctament (92,71%) i els que manifesten tenir-ne una bona comprensió (95,49%).

Respecte les dades obtingudes el 1993, destaca altra vegada una disminució del percentatge d'alumnes que opta per la variable "prou bé" i un augment dels que opten per la variable "perfectament". El 1993 hi

havia un 55,92% que declaraven escriure prou bé el català (actualment 40%) i un 26,74% que declarava escriure'l a la perfecció (actualment 46%). El percentatge total d'alumnes que declara escriure perfectament o prou bé el català ha augmentat una mica respecte els resultats obtinguts el 93 (passa de 82,66% a 85,72%).

5.2 Creuament: com creus que escrius el català / centre

Quadre 24

%	Perfectament	Prou bé	Amb dificultat	Malament	Gens
Geografia i Història	56,36	32,73	9,09	1,82	0,00
Filologia	45,45	40,91	11,36	2,27	0,00
Dret	62,86	35,71	0,00	0,00	1,43
ADE	53,80	35,67	6,43	2,92	1,17
C. de l'Educació	33,04	57,71	6,61	1,76	0,88
Infermeria	44,12	26,47	10,29	10,29	8,82
Medicina	36,14	8,43	2,41	12,05	40,96
Politécnica	52,17	40,37	3,73	1,24	2,48
ETSEA	45,73	42,68	4,88	1,83	4,88

Respecte les habilitats lingüístiques comentades anteriorment (entendre, llegir i parlar), destaca un augment del percentatge d'alumnes que tenen problemes per escriure el català, sobretot a Filologia (13,61%), ADE (10,52%), Ciències de l'Educació (9,25%), Medicina (55,42%) i Infermeria

(29,4%). Evidentment els percentatges són majors a Medicina i Infermeria per la raó exposada anteriorment.

Respecte els resultats obtinguts el 1993 destaca sobretot una disminució del percentatge d'alumnes de Geografia i Història que escriuen amb dificultat, malament o gens en llengua catalana (d'un 21% a un 10,91%), així com del dels alumnes de Ciències de l'Educació (d'un 16% a un 9,25%) i del dels alumnes de ETSEA (d'un 28,32 % a un 11,59%). Per contra, destaca un increment del percentatge d'alumnes de Medicina que tenen problemes per escriure en català (d'un 12% a un 55,42%).

5.3 Creuament: com creus que escrius el català / lloc de naixement

Quadre 25

%	Perfectament	Prou bé	Amb dificultat	Malament	Gens
Lleida	52,16	41,83	4,57	0,72	0,72
Comarques de Lleida	53,15	44,59	1,35	0,90	0,00
Franja de Ponent	21,88	56,25	15,63	3,13	3,13
Resta de Catalunya	45,61	46,78	6,43	0,58	0,58
Resta dels PPCC	70,59	17,65	5,88	5,88	0,00
Resta de l'Estat espanyol	10,09	13,76	11,93	19,27	44,95
Andorra	66,67	33,33	0,00	0,00	0,00
Estranger	46,88	31,25	10,94	6,25	4,69

A totes les poblacions a excepció de la resta de l'Estat espanyol, la majoria dels alumnes escriuen el català perfectament o prou bé (Lleida 93,99%, comarques de Lleida 87,74%, Franja de Ponent 78,13%, resta de Catalunya 92,39%, resta dels Països catalans 88,24%, Andorra 100% i estranger 78,13%). Cal destacar potser que a la resta dels Països catalans hi ha un percentatge molt més elevat d'alumnes que escriuen el català

perfectament (70,59%), que a Lleida (52,16%) i la resta de Catalunya (45,61%), tot i que, com hem vist, els resultats són semblants quan sumem les dues variables (perfectament i prou bé).

Respecte els resultats obtinguts el 1993 destaca un augment del percentatge d'alumnes que declara escriure perfectament o prou bé el català a la resta dels Països catalans (d'un 56,25% a un 88,24%) i a la Franja de Ponent (d'un 31,42% a un 78,13%).

5.4 Creuament: com creus que escrius el català / llengua d'ús habitual

Quadre 6

%	Perfectament	Prou bé	Amb dificultat	Malament	Gens
Català	55,56	41,54	2,22	0,68	0,00
Castellà	24,49	23,47	13,27	11,73	27,04
Ambdues	41,28	48,94	8,09	1,28	0,43
Una altra	40,74	33,33	3,70	11,11	11,11

La majoria d'alumnes que tenen com a llengua d'ús habitual el català, ambdues o una altra escriuen perfectament o prou bé el català (97,1% dels catalanoparlants, 90,22% dels que parlen habitualment ambdues llengües i 70,07% dels que tenen com a llengua d'ús habitual una llengua estrangera). Ara bé, respecte les habilitats lingüístiques que hem vist anteriorment (llegir, parlar, entendre), destaca potser un augment del percentatge d'alumnes que tenen com a llengua d'ús habitual ambdues llengües i tenen problemes per escriure en català. Recordem que hi havia

un 3,41% que declarava tenir alguna mena de dificultat per llegir-lo, un 2,98% per escriure'l i un 2,13% per entendre'l. El percentatge dels que tenen problemes per escriure'l és força major (9,8%).

Altrament, més de la meitat dels alumnes que tenen com a llengua d'ús habitual el castellà tenen problemes per escriure en llengua catalana (52,04%).

Pel que fa als resultats obtinguts el 1993 hi ha un augment dels alumnes que tenen com a llengua d'ús habitual ambdues llengües i declaren escriure perfectament o prou bé la llengua catalana (d'un 83,62% a un 90,22%) i dels que tenen com a llengua d'ús habitual una llengua estrangera (d'un 20% a un 70,07%). Observem que en aquest darrer sector l'augment és molt gran, cosa que indica una gran millora en el sector emigrant.

6 COMPETÈNCIA EN LES DIFERENTS HABILITATS LINGÜÍSTIQUES DE L'ESTUDIANTAT CASTELLANOPARLANT

Seguit el model del 1993, en aquest apartat veurem com valora el grup castellanoparlant de l'estudiantat la seva competència lingüística en els vessants d'entendre, parlar, llegir i escriure el català.

Semblantment a l'estudi de 1993, he considerat a part aquest grup per tal com se'ns mostra amb una variació més gran en els diferents resultats ja que, com hem anat veient, el grup de l'estudiantat que usa habitualment i el del que usa ambdues llengües coincideixen, pràcticament sempre amb resultats força acostats, amb una plena competència en totes les habilitats lingüístiques.

Així, doncs, recupero les dades sobre competència lingüística que fan referència a la població d'alumnes castellanoparlants i creo un nou quadre.

6.1 Competència en català dels castellanoparlants

Creuament: grau de competència en català / habilitat lingüística de l'estudiantat castellanoparlant

Quadre 27

%	Perfectament	Prou bé	Amb dificultat	Malament	Gens
Entendre	55,10	26,53	10,71	3,66	4,59
Parlar	23,47	29,08	14,29	13,27	19,90
Llegir	44,90	24,49	14,29	7,14	9,18
Escriure	24,19	23,47	13,27	11,73	27,04

En les habilitats que requereixen una competència passiva (és a dir, entendre i llegir) la gran majoria declara que té una capacitat suficient, sobretot pel que fa a entendre (el 81,63% creu que ho fa perfectament o prou bé), però també a llegir (69,39%)

D'altra banda, la competència en l'ús actiu de la llengua catalana (parlar i escriure) presenta uns percentatges inferiors en aquest sentit. El 52,55% creu que la parla perfectament o prou bé, mentre que el 47,66% de castellanoparlants creu que l'escriu perfectament o prou bé.

Pel que fa a la nul·la competència trobem percentatges molt més elevats en les variables *escriure* (27,04%) i *parlar* (19,90%), enfront d'*entendre* (4,59%) i *llegir* (9,18%). Els percentatges però disminueixen respecte les

dades obtingudes el 1993 (31,39% escriure, 22,42% parlar, 9,86% entendre i 15,24% llegir).

El percentatges de castellanoparlants que entenen, parlen, llegeixen i escriuen perfectament o prou bé la llengua catalana ha augmentat respecte les dades obtingudes el 1993 (entendre d'un 71,74% a un 81,63%, parlar d'un 46,63% a un 52,55%, llegir d'un 61,87% a un 69,39% i escriure d'un 44,83% a un 47,66%). Per tant, entre el sector de castellanoparlants ha millorat l'ús de la llengua catalana.

7 ELS RESULTATS TOTALS

A continuació presento els diferents resultats totals que he anat analitzant per tal de fer-ne la comparació.

7.1 Creuament: grau de competència / habilitats lingüístiques (resultats totals)

Quadre 28

%	Perfectament	Prou bé	Amb dificultat	Malament	Gens
Entendre	82,45	13,04	2,30	1,15	1,05
Parlar	61,65	27,71	3,55	2,97	4,12
Llegir	72,67	20,04	3,55	1,63	2,11
Escriure	46,12	39,60	5,66	3,16	5,47

El percentatge d'alumnes que opta per la variable "perfectament" o "prou bé" és major en les habilitats que requereixen una competència passiva, és a dir, llegir (92,71%) i entendre (95,49%). La competència en l'ús actiu de la llengua catalana (parlar i escriure) presenta uns percentatges inferiors, tot i que també elevats. (89,36% parlar i 81,72% escriure). Com veiem l'habilitat que presenta percentatges més baixos és escriure tot i així, en general, l'estudiantat de la UdL té un alt grau de competència en totes les habilitats lingüístiques.

Pel que fa a la nul·la competència on trobem percentatges més elevats és també a les habilitats que requereixen un competència activa (4,12% parlar i 5,47% escriure).

Els resultats són força semblants als obtinguts el 1993 cal destacar però, un increment de la variable “perfectament” respecte a la variable “prou bé”.

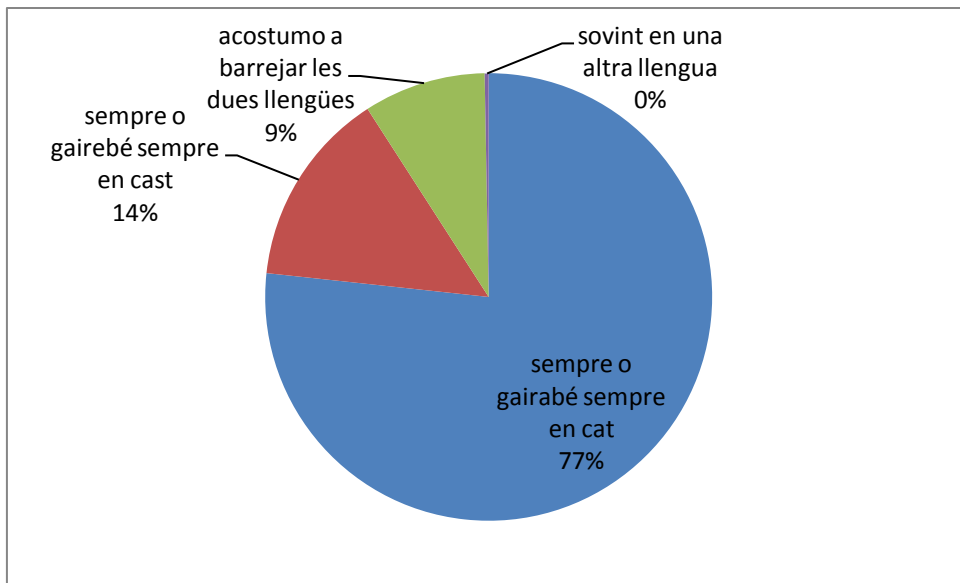
V USOS LINGÜÍSTICS DE LA UNIVERSITAT DE LLEIDA

Seguint el model del 1993, en aquest capítol es vol donar una visió de la llengua que usa l'estudiantat de la UdL a partir d'un grup de preguntes que fan referència tant a l'ús oral (amb companys i companyes, amb el professorat i en reunions o grups) com a l'ús escrit (apunts, treballs i exàmens). D'aquesta manera es pretén observar quina és la distribució de cada llengua en els diferents àmbits d'ús esmentats.

1. COM PARLES AMB ELS COMPANYS I COMPANYYES CATALANOPARLANTS

1.1 Resultats totals

Sempre o gairebé sempre en català	800	76,70%
Sempre o gairebé sempre en castellà	148	14,19%
Acostumo a barrejar les dues llengües	92	8,82%
Sovint en una altra	3	0,29%

A l'estudiant o estudianta catalanoparlant, segons aquests resultats, els companys i les companyes se li adreçarien, sempre o gairebé sempre (77%) en la seva llengua, tot i que un 14% ho farien en castellà.

Respecte els resultats obtinguts el 1993, el percentatge d'alumnes que s'adreçarien a un company catalanoparlant en català ha disminuït (d'un 84,72% a un 77%) i s'ha incrementat el dels que ho farien en castellà (d'un 12,53% a un 14%).

1.2 Creuament: com parles amb companys i companyes catalanoparlants / centre

Quadre 30

%	Català	Castellà	Barrejat	Una altra
Geografia i Història	70,91	18,18	10,91	0,00
Filologia	79,55	6,82	13,64	0,00
Dret	84,29	5,71	10,00	0,00
ADE	80,12	12,28	7,02	0,58
C. de l'Educació	83,70	5,73	10,13	0,44
Infermeria	60,29	25,00	14,71	0,00
Medicina	32,53	59,04	7,23	1,20
Politécnica	85,71	9,32	4,97	0,00
ETSEA	81,71	9,76	8,54	0,00

Els centres amb un percentatge més alt d'alumnes que s'adreçarien a un company catalanoparlant en la seva llengua són: la Politècnica (85,71%), Dret (84,29%) i Ciències de l'Educació (83,70%). Mentre que els que presenten un percentatge més baix són Medicina (32,53%) i Infermeria (60,29%). Geografia i Història també presenta un percentatge força baix (70,91%).

Respecte els resultats obtinguts el 1993 cal destacar en tots els centres una baixada del percentatge d'alumnes que s'adreçarien a un company catalanoparlant en català. Els centres on es dona una disminució més gran

són Infermeria (d'un 80,29% a un 60,29%) i Medicina (d'un 86% a un 32,53%). L'únic centre on el percentatge no ha disminuït sinó que àdhuc s'ha incrementat és ETSEA (d'un 75% a un 81,71%), això és degut que el 1993 tenia molts més alumnes provinents de la resta de l'Estat espanyol.

1.3 Creuament: llengua d'ús habitual / com parles amb els companys i les companyes catalanoparlants

Quadre 31

%	Català	Castellà	Barrejat	Una altra
Català	96,58	1,03	2,39	0,00
Castellà	20,92	59,18	19,39	0,51
Ambdues	77,02	7,23	15,32	0,43
Una altra	48,15	33,33	14,81	3,70

Un 20,93% dels alumnes que tenen com a llengua d'ús habitual el castellà canvien, doncs, de llengua a l'hora de parlar amb col·legues de parla catalana. Cal destacar, però, que un 19,39% de l'estudiantat d'aquest mateix grup declara que barreja les dues llengües en aquest àmbit, la qual cosa pot respondre al fet que l'interlocutor se'ls adreci en una llengua o en l'altra però, també pot ser conseqüència que una part de castellanoparlants hagin interpretat la pregunta com a valorativa de la qualitat del seu català i en realitat, hagin respost que consideren que el català parlat per ells és impur i ple d'interferències de la seva llengua d'adquisició.

Respecte els parlants que tenen com a llengua d'ús habitual ambdues llengües, la majoria s'adreça a un company catalanoparlant en la seva llengua (77,02%), un 7,23% ho fa en castellà i un 15,32% ho fa alternant ambdues llengües. Finalment, com és d'esperar, la gran majoria d'alumnes que tenen com a llengua d'ús habitual el català s'adreça a un company catalanoparlant en català.

Respecte els resultats obtinguts el 1993 destaca una disminució de l'alumnat que té com a llengua d'ús habitual el castellà i s'adreça als companys i companyes catalanoparlants en català (d'un 25,55% a un 20,93%) i una disminució dels que ho fan en castellà (d'un 64,12% a un 59,18%). En canvi, augmenta el percentatge dels que ho fan en ambdues llengües (d'un 8,95% a un 19,39%). Una vegada més ens tornem a trobar davant d'un augment del bilingüisme.

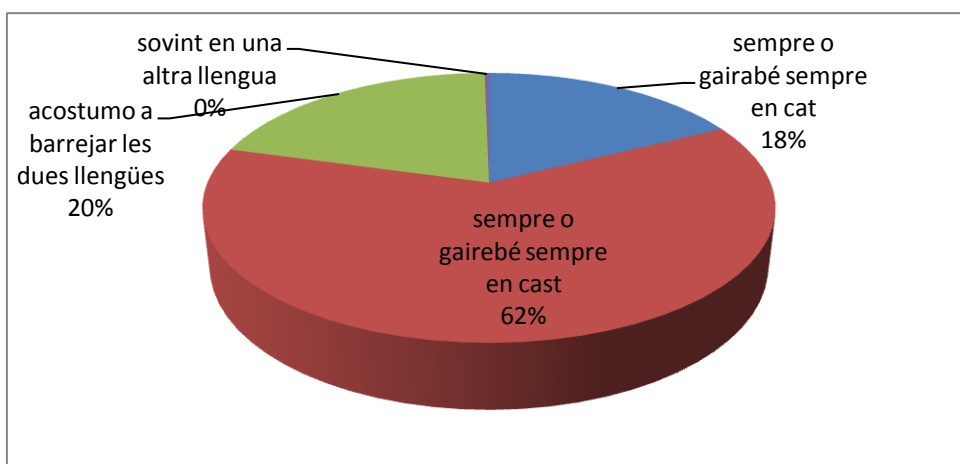
Pel que fa als alumnes que tenen com a llengua d'ús habitual ambdues llengües disminueix el percentatge dels que es dirigeixen a un company o companya catalanoparlant en català (d'un 94,98% a un 77,02%) i augmenta del percentatge dels que ho fan en castellà (d'un 2,72% a un 7,23%) o barrejat (d'un 3,18% a un 15,32%)

2. COM PARLES AMB COMPANYS I COMPANYYES CASTELLANOPARLANTS

2.1 Resultats totals

Sempre o gairebé sempre en català	184	17,64%
Sempre o gairebé sempre en castellà	643	61,65%
Acostumo a barrejar les dues llengües	213	20,42%
Sovint en una altra	3	0,29%

Gràfica 17

El 61,65% parla generalment en castellà als companys i companyes castellans, un 17,64% ho fa en català i un 20,42% en ambdues llengües. S'observa, doncs, la tendència general a la societat de canvi lingüístic davant d'un interlocutor castellanoparlant.

Els resultats són força semblants als obtinguts el 1993, observem però, una petita disminució del percentatge d'alumnes que es dirigeix a un company o companya castellanoparlant en català (d'un 19,68% a un 18%), una disminució dels que ho fan en castellà (d'un 63,67% a un 62%) i un augment els que ho fan barrejant les dos llengües (d'un 16,41% a un 20%).

2.2 Creuament: com parles amb companys i companyes castellanoparlants / centre

%	Català	Castellà	Barrejat	Una altra
Geografia i Història	20,00	63,64	16,36	0,00
Filologia	15,91	68,18	15,91	0,00
Dret	15,94	60,87	23,19	0,00
ADE	15,20	64,91	18,13	1,75
C. de l'Educació	21,59	54,19	24,23	0,00
Infermeria	13,24	67,65	19,12	0,00
Medicina	2,41	89,16	8,43	0,00
Politécnica	22,98	55,28	21,74	0,00
ETSEA	18,90	56,71	24,39	0,00

El centre amb un percentatge més elevat d'alumnes que es dirigeixen a un company o companya castellanoparlant en castellà és Medicina (89,16%) i el que presenta un percentatge menys elevat és Ciències de l'Educació (54,19%).

ETSEA i la Politècnica també estan per davall de la mitjana (56,71% ETSEA i 55,28% Politècnica) d'alumnes que es dirigeixen en castellà a un company o companya castellanoparlant. Altrament, Infermeria (67,65%), Filologia (68,18%) i ADE (64,91%), estan juntament amb Medicina bastant per sobre de la mitjana.

Respecte els resultats obtinguts el 1993, cal destacar que Medicina continua sent el centre amb un percentatge més alt de l'estudiantat que es dirigeix en castellà a un company o companya castellanoparlant (77%), a pesar que el 1993 no era, com hem vist anteriorment, el centre amb un major nombre d'alumnes que tenen com a llengua d'ús habitual el castellà sinó que era ETSEA.

2.3 Creuament: llengua d'ús habitual / com parles amb els companys i les companyes castellanoparlants

Llengua d'ús habitual = encapçalament fila

Com parles amb els companys i companyes castellanoparlants = encapçalament columna

Quadre 33

%	Català	Castellà	Barrejat	Una altra
Català	28,08	43,66	28,08	0,17
Castellà	3,57	92,86	3,57	0,00
Ambdues	3,40	80,00	16,17	0,43
Una altra	14,81	66,67	14,81	3,70

Evidentment la gran majoria d'alumnes que té com a llengua d'ús habitual el castellà s'adreça a un company o companya castellanoparlant en la seva llengua (92,86%). Respecte els que tenen com a llengua d'ús habitual el català un 43,66% ho fa en castellà, un 28,08% en català i un altre 28,08% barrejar. Finalment, la major part d'alumnes que tenen com a llengua d'ús habitual ambdues llengües utilitza la castellana per dirigir-se a un

companya o companya de parla castellana, tot i que un 16,17% ho fa alternant les dues llengües.

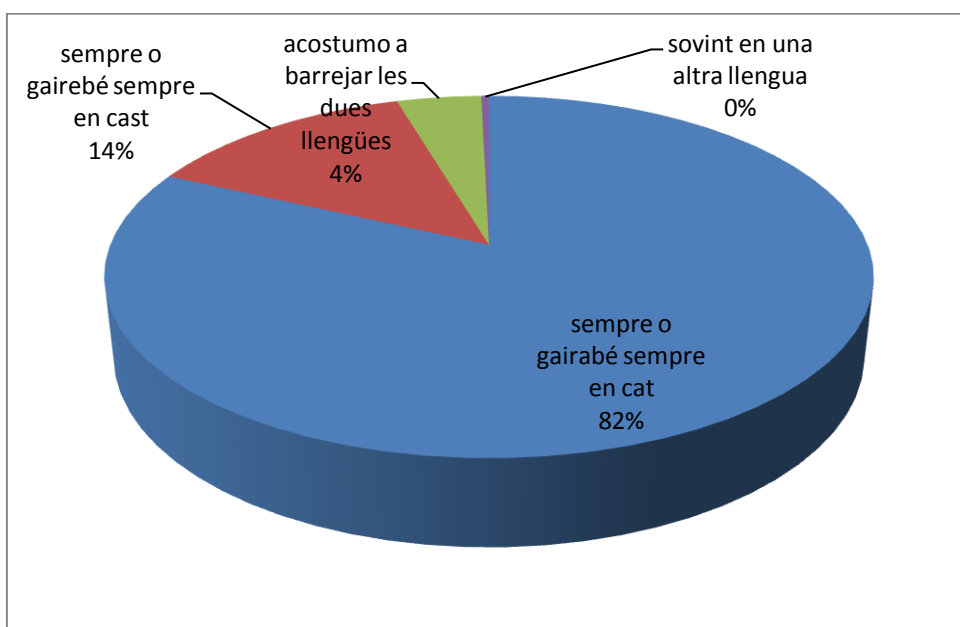
Respecte els resultats obtinguts el 1993, disminueix el percentatge d'alumnes que tenen com a llengua d'ús habitual el castellà i es dirigeixen als companys i companyes castellanoparlants en aquesta mateixa llengua (d'un 95,95% a un 92,86%) i augmenta el percentatge dels que ho fan en català (d'un 1,34% a un 3,57%) i dels que ho fan en ambdues llengües (d'un 6,81% a un 16,17%). Pel que fa als que tenen com a llengua d'ús habitual el català, disminueix el percentatge dels que es dirigeixen als castellanoparlants en castellà (d'un 48,42% a un 43,66%) i augmenta el percentatge dels que ho fan en ambdues llengües (d'un 22,82% a un 28,98%).

3. COM T'ADRECES AL PROFESSORAT CATALANOPARLANT

3.1 Resultats totals

Sempre o gairebé sempre en català	854	81,88
Sempre o gairebé sempre en castellà	141	13,52
Acostumo a barrejar les dues llengües	44	4,22
Sovint en una altra	4	0,38

Gràfica 18

La gran majoria (82%) s'adreça en català al professorat que té aquesta llengua pròpia. El 14% ho fa en castellà i el 4% restant ho fa alternant ambdues llengües.

Respecte els resultats obtinguts el 1993 destaca una disminució dels que ho fan en català (d'un 85,64% a un 82%) i un augment dels que s'hi adrecen en castellà (d'un 12,99% a un 14%) i dels que ho fan en ambdues llengües alhora (d'un 1,21% a un 4%).

3.2 Creuament: com t'adreces al professorat catalanoparlant / centre

%	Català	Castellà	Barrejat	Una altra
Geografia i Història	83,64	10,91	5,45	0,00
Filologia	86,36	6,82	6,82	0,00
Dret	88,57	4,29	7,14	0,00
ADE	84,80	10,53	3,51	1,17
C. de l'Educació	92,07	4,85	3,08	0,00
Infermeria	64,71	29,41	5,88	0,00
Medicina	31,33	60,24	7,23	1,20
Politécnica	89,44	8,07	1,86	0,62
ETSEA	85,37	10,37	4,27	0,00

El centre amb un percentatge més alt d'alumnes que s'adrecen en català a un professor catalanoparlant és Ciències de l'Educació (92,07%) i el que presenta un percentatge més baix és Medicina (31,33%). La resta de

centres es mouen al voltant de la mitjana, a excepció d'Infermeria que presenta resultats força inferiors (64,71%) i Dret (88,51%) i Politècnica (89,44%) que presenten percentatges superiors a la mitjana.

Respecte els resultats obtinguts el 1993 destaca una disminució general a tots els centres del percentatge d'alumnes que es dirigeixen en català a un professor catalanoparlant (a excepció de Medicina que passa d'un 87% a un 31,33%) i un augment dels que ho fan en ambdues llengües.

3.3 Creuament: llengua d'ús habitual / com t'adreces al professorat catalanoparlant

Quadre 35

%	Català	Castellà	Barrejat	Una altra
Català	96,41	1,88	1,54	0,17
Castellà	35,20	54,08	10,71	0,00
Ambdues	88,09	6,38	4,68	0,85
Una altra	51,85	33,33	11,11	3,70

Evidentment, la majoria d'alumnes que usen habitualment la llengua catalana es dirigeixen al professorat catalanoparlant en català. Un 54,08% de l'alumnat que té com a llengua d'ús habitual el castellà no es canvia de llengua per dirigir-se al professorat catalanoparlant, tot i que un 35,20% fa el canvi i un 10,71% ho fa en ambdues llengües. Per poder interpretar millor aquestes dades caldria conèixer la llengua en què s'expressa habitualment a classe el professorat catalanoparlant.

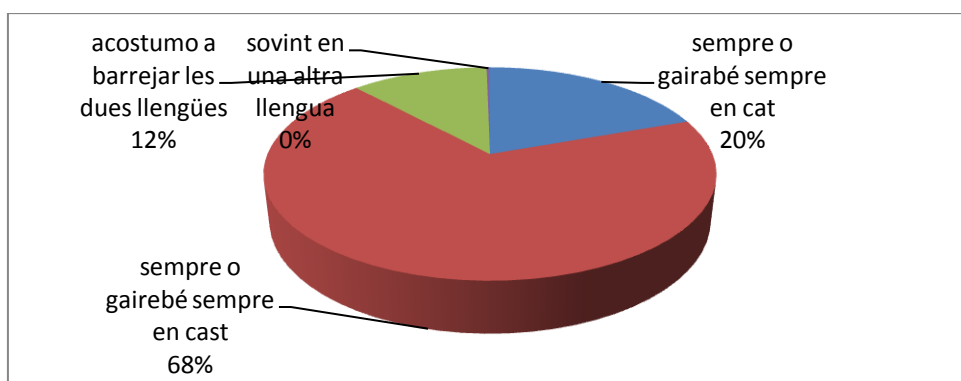
Respecte els resultats obtinguts el 1993 destaca una disminució dels alumnes que usen habitualment la llengua castellana i no es canvien de llengua per dirigir-se a un professor catalanoparlant (d'un 63,22% a un 54,08%), disminució que es complementa amb un augment dels que s'hi dirigeixen en ambdues llengües alhora (d'un 1,79% a un 10,71%).

4. COM T'ADRECES AL PROFESSORAT CASTELLANOPARLANT

4.1 Resultats totals

Sempre o gairebé sempre en català	204	19,56
Sempre o gairebé sempre en castellà	714	68,46
Acostumo a barrejar les dues llengües	122	11,70
Sovint en una altra	3	0,29

Gràfica 19

El 68% de l'alumnat enquestat s'adapta, en aquest cas, a la llengua del professorat, el 20% s'adreça en català al professorat castellanoparlant i el 12% acostuma a barrejar ambdues llengües.

Respecte els resultats obtinguts el 1993 ha disminuït el percentatge d'alumnes que s'hi adreça en castellà (d'un 75,38% a un 68%) i ha augmentat el percentatge dels que ho fan en català (d'un 17,55% a un 20%) i dels que ho fan en ambdues llengües (d'un 6,91% a un 12%).

4.2 Creuament: com t'adreces al professorat castellanoparlant / centre

%	Català	Castellà	Barrejat	Una altra
Geografia i Història	30,91	56,36	12,73	0,00
Filologia	13,64	77,27	9,09	0,00
Dret	12,86	80,00	7,14	0,00
ADE	14,62	73,68	10,53	1,17
C. de l'Educació	22,91	59,47	17,62	0,00
Infermeria	10,29	82,35	7,35	0,00
Medicina	12,05	85,54	2,41	0,00
Politécnica	22,98	63,35	13,04	0,62
ETSEA	25,00	62,80	12,20	0,00

El centre amb un percentatge més elevat d'alumnes que s'adrecen al professorat castellanoparlant en castellà és Medicina (85,54%), el centre amb més alumnes castellanoparlants, i en segon lloc Infermeria (82,35%). Per contra, el centre amb un percentatge menys elevat és Geografia i Història (56,36%) i en segon lloc, Ciències de l'Educació (59,47%).

Respecte els resultats obtinguts el 1993 destaca en tots els centres una disminució de l'alumnat que s'adreça en castellà al professorat castellanoparlant, a excepció de Filologia, Infermeria i Medicina on els resultats han augmentat.

4.3 Creuament: llengua d'ús habitual / com t'adreces al professorat castellanoparlant

Quadre 36

%	Català	Castellà	Barrejat	Una altra
Català	31,11	52,48	16,24	0,17
Castellà	4,08	91,84	4,08	0,00
Ambdues	4,68	87,66	7,66	0,00
Una altra	11,11	77,78	3,70	7,41

Hi ha un 31,11% d'alumnes que tenen el català com a llengua habitual que no canvia de llengua davant el professorat castellanoparlant; la majoria, però, canvia de llengua (52,48%) i un percentatge considerable (16,24%) barreja les dues llengües.

Respecte els resultats obtinguts el 1993 destaca un augment considerable dels alumnes que usen habitualment el català i no es canvien de llengua a l'hora de dirigir-se al professorat castellanoparlant (d'un 25,49% a un 31,11%) i dels que ho fan en ambdues llengües (d'un 9,61% a un 16,24%). Per contra, observem una disminució dels que es canvien a la llengua castellana (d'un 64,88% a un 52,48%).

5. COMPARACIÓ DELS USOS ORALS DAVANT DE DIFERENTS INTERLOCUTORS

Seguint el model del 1993, en aquest apartat comparo els resultats de les preguntes sobre la llengua que usa l'alumnat segons l'interlocutor ("Com parles amb companys i companyes catalanoparlants?", "Com parles amb companys i companyes castellanoparlants?", "Com t'adreces al professorat catalanoparlant?", "Com t'adreces al professorat castellanoparlant?"). També comparo aquests resultats segons la llengua d'ús habitual.

5.1 Creuament: interlocutor / llengua en què hom se li adreça (resultats totals)

Quadre 38

%	Català	Castellà	Barrejat	Una altra
Companya o company catalanoparlant	76,70	14,19	8,82	0,29
Companya o company castellanoparlant	17,64	61,65	20,42	0,29
Professorat catalanoparlant	81,88	13,52	4,22	0,38
Professorat castellanoparlant	19,56	68,46	11,70	0,29

Quan l'interlocutor és catalanoparlant els resultats depenen de si es tracta d'un membre del professorat o d'un company o companya. Hom parla en català a l'interlocutor que té com a llengua d'ús habitual el català en un percentatge una mica superior quan es tracta d'un membre del professorat (81,88%), que quan es tracta d'un company o companya (76,70%). El mateix passa quan l'interlocutor és castellanoparlant, el 68,46% se li adrecen en llengua castellana si es tracta d'un membre del professorat i el 61,65% si es tracta d'un company o companya.

El percentatge d'alumnes que es dirigeixen al seu interlocutor en ambdues llengües és molt més elevat quan es tracta d'un company o companya castellanoparlant (20,42%) o d'un professor castellanòfon (11,70%), que quan es tracta d'un company o companya catalanoparlant (8,82%) o un professor que usa habitualment la llengua catalana (4,22%).

Respecte els resultats obtinguts el 1993 cal destacar un augment de l'alumnat que es dirigeix en ambdues a l'interlocutor castellanòfon, tant si es tracta d'un company o companya (d'un 16,41% a un 20,42%), com si es tracta d'un professor o professora (d'un 6,91 a un 11,70%). Quan l'interlocutor és catalanoparlant succeeix exactament el mateix, si es tracta d'un company o companya catalanoparlant el percentatge augmenta d'un 2,5% a un 8,82% i si l'interlocutor és un membre del professorat augmenta d'un 1,21% a un 4,22%.

5.2 Creuament: interlocutor de l'alumne o l'alumna que té com a llengua d'ús habitual el català / llengua en què hom se li adreça

Quadre 39

%	Català	Castellà	Barrejat	Una altra
Company o companya catalanoparlant	96,58	1,03	2,39	0,00
Companya o company castellanoparlant	28,08	43,66	28,08	0,17
Professorat catalanoparlant	96,41	1,88	1,54	0,17
Professorat castellanoparlant	31,11	52,48	16,24	0,17

5.3 Creuament: interlocutor de l'alumne o l'alumna que té com a llengua d'ús habitual el castellà / llengua en què se li adreça

Quadre 40

%	Català	Castellà	Barrejat	Una altra
Companya o companya catalanoparlant	20,92	59,18	19,39	0,51
Companya o company castellanoparlant	3,57	92,86	3,57	0,00
Professorat catalanoparlant	35,20	54,08	10,71	0,00
Professorat castellanoparlant	4,08	91,84	4,08	0,00

De la comparació dels quadres 39 i 40 cal destacar el diferent grau de lleialtat lingüística dels uns i dels altres. La majoria de l'estudiantat que té el castellà com a llengua d'ús habitual no canvia mai de llengua, sigui qui sigui l'interlocutor (el 59,18% parlen en castellà als companys o companyes i el 54,58%, al professorat, en ambdós casos catalanoparlants). En canvi, quan l'interlocutor és de parla castellana, l'estudiantat que usa habitualment el català o bé canvia de llengua (43,66% amb companys o companyes i 52,48% amb el professorat), o bé barreja o alterna les dues (28,08% amb companys o companyes i 16,24% amb el professorat),

mentre que continua en la seva llengua habitual (és a dir, en català) el 28,08% amb els companys o les companyes i el 16,24% amb el professorat. En resum: l'estudiantat que usa habitualment el castellà es manté en aquesta llengua majoritàriament, sigui qui sigui l'interlocutor, mentre que el grup que té el català com a llengua d'ús habitual majoritàriament canvia de llengua quan l'interlocutor és castellanoparlant.

S'observen també diferències entres dues situacions comunicatives: la primera és quan l'interlocutor és un membre del professorat que parla una llengua diferent de la de la persona enquestada, i la segona la tenim quan és un company el que parla una llengua diferent. En tots dos grups (els dels quadres 39 i 40) els percentatges són sensiblement més elevats en la situació en què els o les alumnes s'adrecen al professorat en la llengua d'aquests (diferents a l'habitual de l'alumnat) que no pas quan es tracta de la segona situació comunicativa.

La barreja o alternança de llengües és molt més freqüent entre l'estudiantat que no pas entre l'estudiantat i el professorat. Així, l'estudiantat que té com a llengua d'ús habitual el català barreja o alterna les dues llengües en un 28,08% quan parla amb companys o companyes castellanòfons, i en un 16,24% quan s'adreça al professorat castellanoparlant. L'estudiantat que té el castellà com a llengua d'ús habitual barreja o alterna les llengües en un 19,39% amb les companyes o companys catalanòfons, i en un 16,24% amb el professorat catalanoparlant.

Els resultats són força semblants als obtinguts el 1993, destaca un augment del percentatge d'alumnes que fan ús d'ambdues llengües, tant dels alumnes catalanoparlants quan s'han de dirigir a companys o professorat castellanoparlant o com dels estudiants castellanòfons quan s'ha d'adreçar a companys o professors catalanoparlants.

5.4 Creuament: interlocutor de l'alumne o l'alumne que usa habitualment el català i el castellà / llengua en què hom se li adreça
Quadre 41

%	Català	Castellà	Barrejat	Una altra
Company o companya catalanoparlant	77,02	7,23	15,32	0,43
Companya o company castellanoparlant	3,40	80,00	16,17	0,43
Professorat catalanoparlant	88,09	6,38	4,68	0,85
Professorat castellanoparlant	4,68	87,66	7,66	0,00

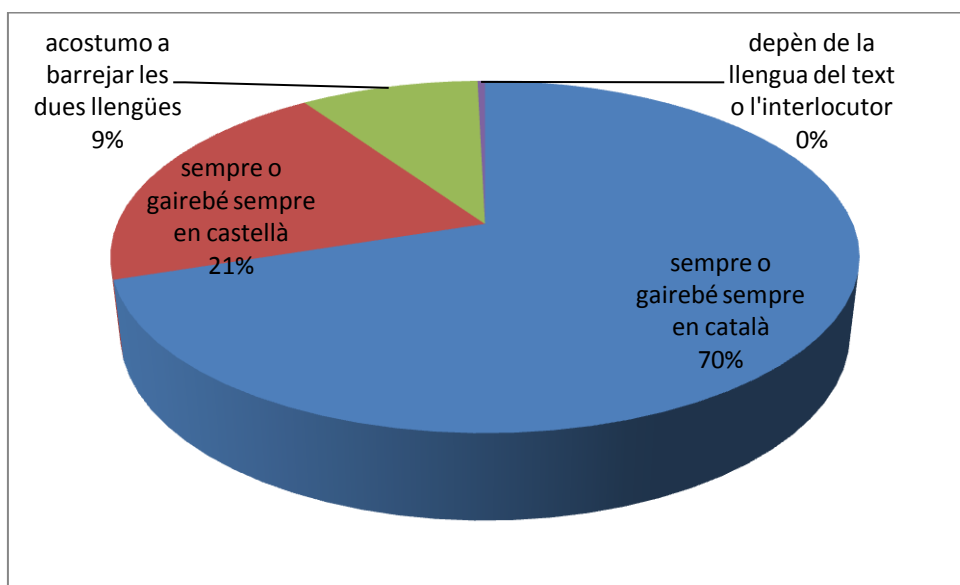
La majoria de l'alumnat que usa habitualment ambdues llengües s'adapta sempre o gaire sempre a l'interlocutor, tant si és catalanoparlant com si és castellanoparlant. Tanmateix, els percentatges dels alumnes que s'adapten a la llengües de l'interlocutor són inferiors als del curs 93 i en tots els casos es produeix un augment de la variable "barrejat".

6. COM PARLES EN UNA REUNIÓ PÚBLICA O EN UN GRUP

6.1 Resultats totals

Sempre o gairebé sempre en català	730	69,99%
Sempre o gairebé sempre en castellà	213	20,42%
Acostumo a barrejar les dues llengües	96	9,20%
Depèn de la llengua del text o l' interlocutor	4	0,38%
Sovint en una altra llengua	0	0%

Gràfica 20

Amb aquesta pregunta es planteja a la persona enquestada una situació on, en principi, l'interlocutor no hauria de ser cap condicionant a l'hora de triar la llengua en la qual ha d'expressar-se, ja que no tenim un interlocutor concret sinó un grup de gent en el qual hi haurà previsiblement tantes persones catalanoparlants com castellanoparlants (i si tenim en compte que la majoria de l'estudiantat de la UdL, com hem vist a la gràfica 5, usa habitualment el català, segurament n'hi haurà més del primer que del segon).

La majoria dels alumnes declara usar la llengua catalana en una reunió pública o en un grup (70%), un 21% ho fa en castellà i un 9% en ambdues llengües.

Respecte els resultats obtinguts el 1993 cal destacar en primer lloc, que actualment només hi ha quatre alumnes que declarin adaptar-se a la llengua de l'interlocutor en una reunió pública o en grup (0,38% del total) i en canvi, el 1993 hi havia 245 alumnes (el 18,64% de l'alumnat).

Cal destacar també un augment del percentatge d'alumnes que declara usar la llengua catalana (d'un 59,57% a un 70%) i dels que ho fan en castellà (d'un 17,63% a un 21%), tot i que en aquests darrers la diferència és menor.

6.2 Creuament: com parles en una reunió pública o en un grup / centre

Quadre 42

%	Català	Castellà	Barrejat	Depèn	Una altra
Geografia i Història	63,24	18,18	16,36	1,82	0,00
Filologia	65,91	22,73	9,09	2,27	0,00
Dret	78,57	10,00	11,43	0,00	0,00
ADE	69,59	21,64	8,19	0,58	0,00
C. de l'Educació	85,46	8,37	6,17	0,00	0,00
Infermeria	48,53	38,24	13,24	0,00	0,00
Medicina	26,51	62,65	9,64	1,20	0,00
Politécnica	74,53	15,53	9,94	0,00	0,00
ETSEA	75,00	16,46	8,54	0,00	0,00

El centre amb un percentatge més elevat d'alumnes que declaren usar la llengua catalana en una reunió pública o en un grup, és Ciències de l'Educació (85,46%) i el que n'acull un percentatge més baix és Medicina (26,51%)

A tots els centres, a excepció d'Infermeria i Medicina, el percentatge supera el 60%.

Respecte els resultats obtinguts el 1993, destaca en tots els centres, una disminució del percentatge d'alumnes que s'adapta a la llengua de

l'interlocutor i un augment del percentatge dels que ho fan en català (a excepció d'Infermeria on el percentatge disminueix un 11% i Medicina on disminueix un 25%.

6.3 Creuament: llengua d'ús habitual / com parles en una reunió pública o en un grup

Llengua d'ús habitual = encapçalament fila

Com parles en una reunió pública o en grup = encapçalament columna

Quadre 43

%	Català	Castellà	Barrejat	Depèn	Una altra
Català	96,92	1,54	1,54	0,00	0,00
Castellà	10,71	77,04	11,73	0,51	0,00
Ambdues	56,17	17,45	25,53	0,85	0,00
Una altra	37,04	44,44	14,81	3,70	0,00

Com era d'esperar, la gran majoria d'alumnes que tenen com a llengua d'ús habitual el català usa aquesta mateixa llengua en una reunió pública o en grup (96,92%). En el cas dels castellanoparlants succeeix el mateix però, el percentatge és una mica inferior (77,04%) ja que hi ha un 11,73% de castellanòfons que usen ambdues llengües. Pel que fa als alumnes que usen habitualment ambdues llengües, la majoria utilitzen la catalana (56,17) tot i que també hi ha un 25,53% que usa les dos i un 17,45% que usa la castellana.

Respecte els resultats obtinguts el 1993 destaca un gran augment del percentatge d'alumnes que usen habitualment ambdues llengües però, que es decanten per la catalana en una reunió pública (d'un 26,81% a un 56,17%). Destaca també un augment de l'estudiantat catalanoparlant que usa el català (d'un 83,31% a un 96,92%) i un augment del percentatge d'alumnes castellanoparlants que usen ambdues llengües en una reunió (d'un 3,13% a un 11,73%), així com els que usen la catalana (d'un 2,24% a un 10,71%). Consegüentment, el percentatge d'alumnat castellanoparlant que usa el castellà en una reunió pública o en un grup disminueix d'un 83,4% a un 77,04%.

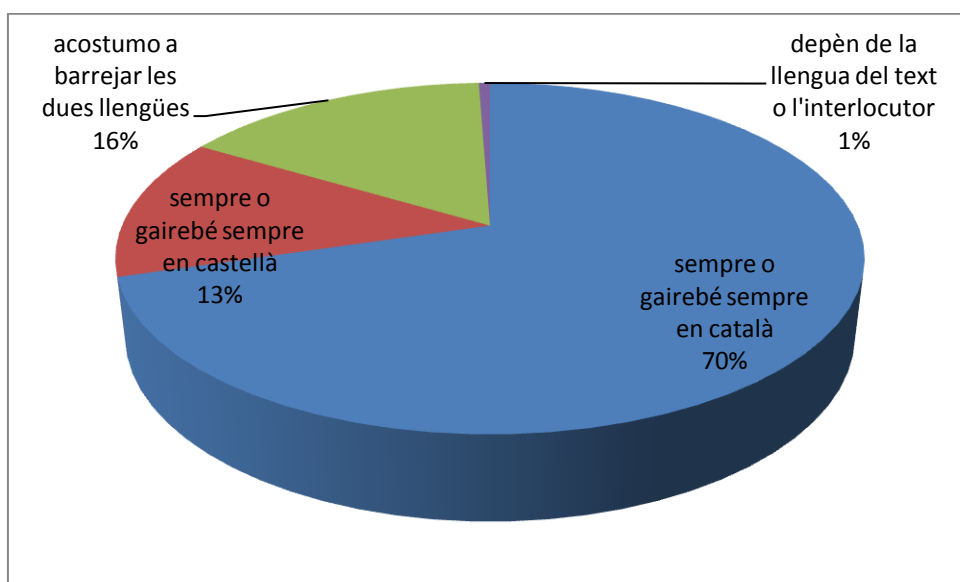
Per tant, en l'àmbit de les reunions públiques o en grup el català ha guanyat un pes important respecte els resultats obtinguts fa vint anys.

7. COM PRENS ELS APUNTS DE CLASSE

7.1 Resultats totals

Sempre o gairebé sempre en català	734	70,37%
Sempre o gairebé sempre en castellà	137	13,14%
Acostumo a barrejar les dues llengües	166	15,92%
Depèn de la llengua del text o l'interlocutor	6	0,58%
Sovint en una altra llengua	0	0%

Gràfica 21

La majoria de l'alumnat declara prendre els apunts de classe en català (70%), un 16% ho fa alternant ambdues llengües i un 13% sempre o gairebé sempre en castellà.

Respecte els resultats obtinguts el 1993 s'han produït canvis molt importants. Si fa vint anys tan sols el 42,55% de l'estudiantat prenia els apunts en català i un 33,28% ho feia en funció de la llengua del professor o professora, actualment més d'un 70% els pren en català i només un 1% ho fa segons la llengua del professor o professora.

7.2 Creuament: com prens els apunts de classe / centre

Quadre 44

%	Català	Castellà	Barrejat	Depèn	Una altra
Geografia i Història	67,27	9,09	21,82	1,82	0,00
Filologia	68,18	11,36	15,91	4,55	0,10
Dret	67,14	8,57	24,29	0,00	0,04
ADE	67,25	8,77	23,98	0,00	0,00
C. de l'Educació	88,55	4,85	6,61	0,00	0,00
Infermeria	55,88	26,47	17,65	0,00	0,00
Medicina	26,51	55,42	16,87	1,20	0,00
Politécnica	80,12	7,45	11,18	1,24	0,00
ETSEA	70,12	11,59	18,29	0,00	0,00

Ciències de l'Educació és el centre on hi ha un percentatge més alt d'alumnes que prenen els apunts de classe en català i on hi ha menys alumnes que els prenen sempre o gairebé sempre en castellà. Medicina és en canvi, el centre on hi ha un percentatge més elevat d'alumnes que prenen apunts en castellà i on n'hi ha menys que ho fan en català.

El 1993 Ciències de l'Educació continuava sent el centre amb un percentatge més elevat d'alumnes que prenen apunts en català (61%) però, en canvi, el centre amb un percentatge menys elevat no era

Medicina sinó Dret (26%). Cal apuntar, que els percentatges d'estudiants que prenen els seus apunts en català ha augmentat dràsticament en tots els centres. Si el 1993 només Ciències de l'Educació superava el 50%, actualment tots els centres superen amb diferència aquest percentatge, a excepció de Medicina (26,51%).

Finalment, cal apuntar també una disminució en tots els centres del percentatge d'alumnes que elegeixen la llengua en funció de la que usa el professor o professora. De fet, aquesta disminució queda molt clara als resultats totals.

7.3 Creuament: llengua d'ús habitual / com prens els apunts de classe

Llengua d'ús habitual = encapçalament fila

Com prens els apunts a classe = encapçalament columna

Quadre 45

%	Català	Castellà	Barrejat	Depèn	Una altra
Català	91,62	0,85	7,52	0,00	0,00
Castellà	25,51	50,00	23,47	1,02	0,00
Ambdues	57,87	11,49	30,21	0,43	0,00
Una altra	44,44	25,93	18,52	11,11	0,00

L'estudiantat que té el català com a llengua d'ús habitual pren majoritàriament els apunts en la seva llengua (91,62%). Un 50% dels que

usen habitualment la llengua castellana ho fa en castellà però la meitat restant es reparteix entre els que usen el català (25,51%) i els que alternen ambdues llengües (23,47%). Pel que fa als alumnes que usen habitualment ambdues llengües, la majoria es decanta per la catalana a l'hora de prendre els apunts de classe (57,87%), tot i que un 30,41% les empra les dos i un 11,49% la castellana.

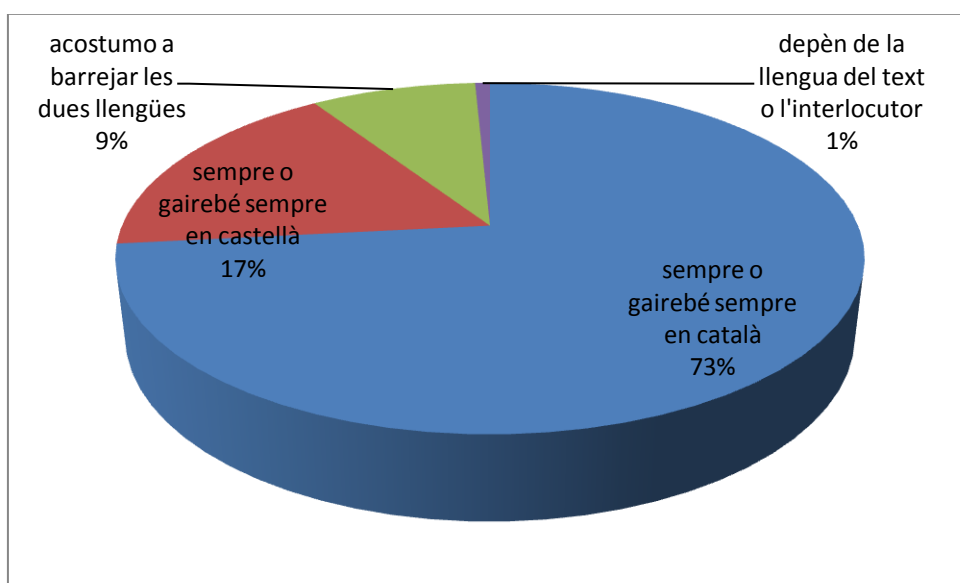
Respecte els resultats obtinguts el 1993, cal apuntar en primer lloc un fort augment dels alumnes catalanoparlants que prenen els seus apunts en català (d'un 58,74% a un 91,62%) que es complementa amb una disminució dels que ho fan en ambdues llengües (d'un 31,17% a un 0%). Pel que fa als alumnes castellanoparlants cal apuntar una disminució dels que usen la seva pròpia llengua per prendre els apunts de classe (d'un 64,57% a un 50%) i un fort augment dels que es decanten per la catalana (d'un 4,93% a un 25,51%). Finalment, pel que fa als alumnes que usen habitualment ambdues llengües destaca també, una disminució dels que usen el castellà (d'un 24,54% a un 11,49%) o elegeixen la llengua en funció de la que parli el professor (d'un 47,72% a un 0,43%) i un gran augment dels que ho fan en català (d'un 19,09% a un 57,87%) i dels que ho fan en ambdues (d'un 8,18% a un 30,21%). De fet, la majoria de l'estudiantat que usa habitualment ambdues llengües es decanta per la catalana quan ha de prendre els seus apunts (57,87%). Podem dir doncs, que el català ha guanyat un pes considerable a l'hora de prendre apunts a classe.

8. COM ESCRIS ELS TREBALLS DE CURS

8.1 Resultats totals

Sempre o gairebé sempre en català	765	73,25%
Sempre o gairebé sempre en castellà	181	17,35%
Acostumo a barrejar les dues llengües	89	8,53%
Depèn de la llengua del text o l'interlocutor	8	0,77%
Sovint en una altra llengua	0	0%

Gràfica 22

La majoria de l'estudiantat escriu els treballs de curs en català (73,25%), un 17,35% ho fa en castellà i un 8,53% emprà les dues llengües.

Respecte els resultats obtinguts el 1993 cal destacar en primer lloc, un gran augment del percentatge d'alumnes que escriu els seus treballs en català (d'un 45,36% a un 73,25%) i dels que acostumen a barrejar ambdues llengües (d'un 2,88% a un 9%), que es complementa per una disminució del percentatge dels que ho fan en castellà (d'un 27,73% a un 17%) i dels que elegeixen la llengua en funció de la que usa el seu professor o la seva professora (d'un 22,72% a un 0,77%).

8.2 Creuament: com escrivs els treballs de curs / centre

Quadre 46

%	Català	Castellà	Barrejat	Depèn	Una altra
Geografia i Història	74,55	16,36	5,45	3,64	0,00
Filologia	59,09	25,00	11,36	4,55	0,00
Dret	75,71	8,57	15,71	0,00	0,01
ADE	77,78	13,45	8,19	0,58	0,00
C. de l'Educació	86,34	7,93	5,73	0,00	0,00
Infermeria	60,29	30,88	8,82	0,00	0,00
Medicina	20,48	65,06	13,25	1,20	0,01
Politécnica	81,99	9,94	6,83	1,24	0,00
ETSEA	76,83	14,02	9,15	0,00	0,00

El centre amb un percentatge més elevat d'alumnes que utilitzen el català per redactar els treballs de curs és, altra vegada, Ciències de l'Educació (86,34%), mentre que el que presenta un percentatge menys elevat és Medicina (20,48%). Filologia és el centre que acull un major nombre d'alumnes que declaren elegir la llengua dels seus treballs en funció de la llengua que parli el seu professor o la seva professora (4,55%).

Respecte els resultats obtinguts el 1993, destaca en primer lloc, en tots els centres, un fort augment del percentatge d'alumnes que redacta els seus treballs universitaris en llengua catalana, a excepció de Medicina on el

percentatge disminueix d'un 42% a un 20,48%. Cal destacar també que vint anys enrere el centre amb un menor nombre d'alumnes que usessin la llengua catalana per redactar els seus treballs no era Medicina sinó Dret amb tan sols un 25,6% de l'alumnat.

8.3 Creuament: llengua d'ús habitual / com escrius els treballs del curs

Llengua d'ús habitual = encapçalament fila

Com escrius els treballs del curs = encapçalament columna

%	Català	Castellà	Barrejat	Depèn	Una altra
Català	92,65	2,22	4,79	0,34	0,00
Castellà	29,59	57,65	11,22	1,53	0,00
Ambdues	65,53	20,00	13,62	0,85	0,00
Una altra	40,74	29,63	25,93	3,70	0,00

La majoria d'alumnes que tenen com a llengua d'ús habitual el català, utilitzen aquesta mateixa llengua per redactar els treballs de curs (92,65%). La majoria de castellanoparlants ho fa també en la seva pròpia llengua (57,65%), tot i que el percentatge és menor respecte els catalanoparlants ja que hi ha un sector important que ho fa en català (29,59%) o en ambdues llengües (11,22%). Pel que fa als alumnes que usen habitualment ambdues llengües, la majoria es decanta per la catalana (65,53%), mentre que un 20% es serveix del castellà i un 13,62% usa ambdues llengües per fer els seus treballs.

Respecte els resultats obtinguts el 1993 destaca un fort augment del percentatge d'alumnes catalanoparlants que usen la seva pròpia llengua

per redactar els treballs de curs (d'un 61,76% a un 92,65%), que es complementa amb una disminució dels que ho fan en castellà (d'un 10,77% a un 2,22%) i dels que s'adapten a la llengua del seu professor o professora (d'un 23,40% a un 0.34%). Pel que fa a l'alumnat castellanoparlant destaca una disminució dels alumnes que redacten els seus treballs en castellà (d'un 79,82% a un 57,65%) i dels que ho fan en funció de la llengua del seu professor o professora (d'un 11,65% a un 1,53%), disminució que es complementa amb un increment dels que usen la catalana a l'hora de redactar els seus treballs (d'un 5,82% a un 29,59%) i dels que alternen ambdues llengües (d'un 0,89% a un 11,22%).

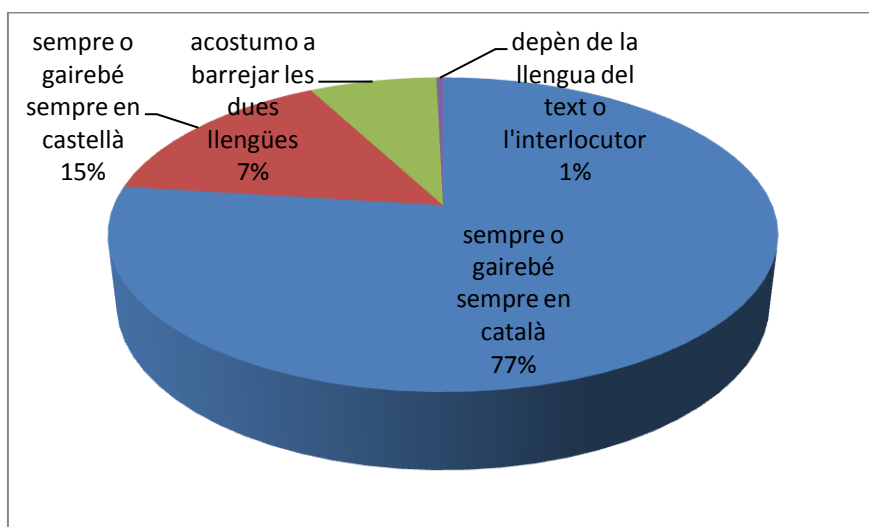
Finalment, pel que fa a l'alumnat que usa habitualment ambdues llengües destaca un fort augment dels que usen la llengua catalana per escriure els seus treballs (d'un 23,18% a un 65,23%) i dels que usen ambdues llengües alhora (d'un 5,9% a un 13,62%), augment que es complementa amb una disminució dels que ho fan en llengua castellana (d'un 38,63% a un 20%) i dels que ho fan en funció de la llengua del seu professor o professora (d'un 31,81% a un 0,85%). Per tant, el català guanya pes a l'hora de redactar els exàmens tant entre l'alumnat catalanoparlant, com en l'alumnat castellanoparlant i el que usa habitualment ambdues llengües. Caldria veure si aquest resultat s'expliquen per un augment del professorat catalanoparlant.

9. COM REDACTES ELS EXÀMENS

9.1 Resultats totals

Sempre o gairebé sempre en català	803	76,99%
Sempre o gairebé sempre en castellà	159	15,24%
Acostumo a barrejar les dues llengües	77	7,38%
Depèn de la llengua del text o l'interlocutor	4	0,38%
Sovint en una altra llengua	0	0%

Gràfica 23

La major part dels alumnes declaren redactar els exàmens en català (77%), un 15% ho fa sempre o gairebé sempre en castellà (15%) i un 7% acostuma a barrejar ambdues llengües.

Respecte els resultats obtinguts el 1993, destaca un gran augment dels alumnes que redacten els seus exàmens en català (d'un 43,16% a un 77%) i dels que acostumen a barrejar ambdues llengües (d'un 3,03% a un 7%), augment que es complementa amb una disminució del percentatge d'alumnes que redacten els exàmens en castellà (d'un 27,66% a un 15%) i dels que ho fan en funció de la llengua del seu interlocutor (24,85% a un 1%).

9.2 Creuament: com redactes els exàmens / centre

Quadre 48

%	Català	Castellà	Barrejat	Depèn	Una altra
Geografia i Història	81,82	9,09	7,27	1,82	0,00
Filologia	68,18	25,00	4,55	2,27	0,00
Dret	74,29	7,14	18,57	0,00	0,00
ADE	78,36	11,11	9,94	0,58	0,00
C. de l'Educació	92,07	6,17	1,76	0,00	0,00
Infermeria	63,24	30,88	5,88	0,00	0,00
Medicina	27,71	62,65	9,64	0,00	0,00
Politécnica	85,09	6,21	8,07	0,62	0,00
ETSEA	79,27	13,41	7,32	0,00	0,00

El centre amb un percentatge d'alumnes més elevat que usen la llengua catalana a l'hora de redactar els exàmens és Ciències de l'Educació (92,07%) i el que presenta un percentatge més baix és Medicina (27,71%). Altrament, el centre que presenta un percentatge més alt d'alumnes que usen ambdues llengües per redactar els exàmens és Dret (18,57%).

Respecte els resultats obtinguts el 1993 augmenta en tots els centres el percentatge d'alumnes que usen la llengua catalana (si el 1993 la majoria no superaven el 50% de l'alumnat, actualment tots els centres superen

aquest percentatge a excepció de Medicina). Cal destacar també que el 1993 el centre que presentava un percentatge més baix d'alumnes que empressin la llengua catalana a l'hora de redactar els exàmens era Dret (26%) i no Medicina (42%).

9.3. Creuament: llengua d'ús habitual / com redactes els exàmens

Llengua d'ús habitual = encapçalament fila

Com redactes els exàmens = encapçalament columna

Quadre 49

%	Català	Castellà	Barrejat	Depèn	Una altra
Català	69,99	8,34	20,17	1,49	0,00
Castellà	3,77	69,81	21,38	5,03	0,01
Ambdues	22,08	20,78	50,65	6,49	0,00
Una altra	0,00	50,00	0,00	50,00	0,00

La majoria d'alumnes que tenen com a llengua d'ús habitual el català usen la mateixa a l'hora de redactar els exàmens (69,99%), tot i que un 20,17% de l'alumnat catalanoparlant declara usar les dues alhora. El mateix succeeix entre l'estudiantat castellanoparlant, la majoria usa la seva pròpia llengua (69,81%) però, un percentatge important les usa les dos (21,38%). Per que fa a l'alumnat que usa habitualment ambdues llengües, la meitat declara redactar els exàmens en ambdues llengües (50,65%), mentre que l'altra meitat es reparteix entre els que ho fan en català (22,08%) i els que ho fan el castellà (20,78%).

Respecte els resultats obtinguts el 1993 destaca altra vegada, un augment del percentatge d'alumnes catalanoparlants que usen la seva llengua a l'hora de redactar els exàmens (d'un 59,09% a un 69,99%) i dels que usen ambdues llengües (d'un 2,89% a un 20,17%), increments que es complementen amb una forta disminució dels alumnes que s'adapten a la llengua del seu professor o professora (d'un 25,72% a un 1,49%) i una lleugera disminució dels que usen la castellana (d'un 10,89% a un 8,34%). En el cas dels alumnes castellanoparlants, semblantment als apartats anteriors, succeeix tot el contrari: disminueix el nombre d'alumnes que usa la seva llengua, la castellana (d'un 80,71% a un 69,81%) i el nombre d'alumnes que s'adapta a la llengua del seu professor o professora (d'un 11,65% a un 5,03%) i augmenta el nombre d'alumnes que alterna ambdues llengües (d'un 1,34% a un 21,38%)

Finalment, pel que fa als alumnes que usen habitualment ambdues llengües augmenta el nombre d'alumnes que alterna ambdues llengües alhora per redactar els seus exàmens (d'un 5,45% a un 50,65%) i disminueix el nombre d'alumnes que declaren usar la castellana (d'un 36,81% a un 20,78%) i els que declaren adaptar-se a la llengua del seu professor o professora (d'un 35,45% a un 6,49%).

Per tant, mentre que el castellà perd força en tots els sectors, el català en guanya entre el sector catalanoparlant i es manté entre el sector castellanoparlant i el que usa habitualment ambdues llengües respecte els resultats obtinguts el 1993.

10. COMPARACIÓ DELS RESULTATS TOTALS EN ELS DIFERENTS USOS ESCRITS

10.1 Creuament: àmbit escrit / llengua utilitzada

Quadre 50

%	Català	Castellà	Barrejat	Depèn	Una altra
Apunts	70,37	13,14	15,92	0,58	0
Treballs	73,25	17,35	8,53	0,77	0
Exàmens	76,99	15,24	7,38	0,38	0

Resultats obtinguts el 1993:

%	català	castellà	barrejat	depèn	una altra
apunts	42,55	18,92	4,1	33,28	1,13
treballs	45,36	27,73	2,88	22,72	1,29
exàmens	43,16	27,66	3,02	24,85	1,29

Com veiem ens els tres àmbits escrits, l'ús el català és clarament predominant. Observem però, que presenta un major percentatge en la redacció d'exàmens (76,99%) que en els altres dos àmbits escrits. El castellà en canvi, on presenta un major percentatge és en l'àmbit de la redacció de treballs (17,35%) i l'alternança d'ambdues llengües presenta un major percentatge en la redacció d'apunts (15,92%).

Respecte els resultats obtinguts el 1993 destaca en primer lloc, un gran augment del percentatge d'alumnes que usen la llengua catalana en els

tres àmbits (d'un 42, 55% a un 70,37% en la presa d'apunts, d'un 45,36% a un 73,25% en la redacció dels treballs i d'un 43,16% a un 76,99% en la redacció dels exàmens). Per contra, el castellà perd força en tots els àmbits, de la mateixa manera que perd força en tots tres àmbits, l'alumnat que s'adapta a la llengua del seu interlocutor. En canvi, l'alumnat que alterna ambdues llengües s'incrementa en tots els àmbits juntament amb el que usa la catalana.

CONCLUSIONS

D'entrada abans d'anotar cap conclusió, cal tenir en compte que partim dels usos lingüístics que els alumnes declaren tenir, de manera que no tenim la certesa que aquests usos siguin els reals.

He dividit les conclusions en cinc apartats (dades extralingüístiques, hàbits lingüístics, ascendència lingüística, competència lingüística i usos lingüístics), corresponents als cinc grans blocs d'aquest treball, per així poder-les tractar d'una manera clara i sistemàtica.

1. Dades extralingüístiques

De les 1056 persones enquestades, un 60,77% són noies i un 39,12% nois per tant, hi ha un 20,35% més d'alumnes de sexe femení que de masculí. Això ja era així el 1993, tot i que la diferència no era tant notòria, tan sols hi havia un 8,8% de noies.

Aquest increment substancial d'alumnat femení està en sintonia amb la incorporació massiva de la dona a l'ensenyament superior d'aquests darrers lustres. D'altra banda, en línies generals és en les carreres d'humanitats i en les orientades a l'atenció a les persones en les quals la presència femenina s'ha intensificat més, fins al punt que en algunes d'elles ja és aclaparadora. Així veiem com el percentatge d'alumnat femení supera el 70% a Ciències de l'Educació, Filologia, Medicina i Dret.

En canvi, en les carreres de caràcter marcadament tècnic la presència masculina, tot i que ha minvat notablement en percentatge, continua sent majoritària (Politécnica 75,16%) o ha assolit nivells de paritat (ETSEA 48,39%).

En realitat, les dades de la universitat de Lleida reflecteixen el mateix corrent sociològic de fons que es manifesta a la resta de Catalunya, a Espanya i a Europa.

ADE és la carrera amb un major nombre d'alumnat matriculat (16% del total d'alumnes enquestats). Al meu parer, les preferències a l'hora d'escollir especialitat podrien estar relacionades amb les expectatives laborals derivades d'un context de crisi econòmica d'una banda, i de l'altra, de revalorització de tot allò relacionat amb el món de l'empresa, l'economia i les finances. Des del meu punt de vista, el fet que ADE sigui la carrera preferida respon a la convicció que és el millor instrument acadèmic per accedir a una feina i alhora, és el millor instrument per aconseguir un lloc de treball en un dels sectors actualment més prestigiats, reconeguts i tal vegada més ben retribuïts.

Pel que fa al lloc de naixement, continua sent majoritari l'alumnat nascut a Lleida (un 39,88%), encara que els resultats han disminuït notablement respecte el curs 1993 (49,16%). En segon i tercer lloc trobem l'alumnat nascut a les comarques de Lleida (21%) i el nascut a la resta de Catalunya (16%) respectivament.

El 1993 en canvi, el nombre d'alumnes nascuts a la resta de Catalunya era superior al de les comarques lleidatanes. La resta de resultats s'han mantingut força, a excepció de l'alumnat provinent de l'estranger, que si el 1993 no arribava a l'1% del total, enguany representa el 6% del total de l'alumnat.

El fet que s'hagi incrementat percentualment el nombre d'alumnes originaris de les comarques de Lleida i en canvi hagi disminuït el nombre d'estudiants provinents de la resta de Catalunya, podria guardar relació

amb l'increment de costos que pot suposar per a les famílies, tenint en compte la minva de la renda familiar catalana. Per tant, el fet d'estudiar més a prop d'on resideix la família implicaria un estalvi a tenir en compte en una situació de crisi econòmica com la que vivim actualment.

Altrament, l'increment de l'alumnat estranger (passa d'un 1% el 1993, a un 6% el 2013) també correspon a un corrent sociològic i demogràfic de fons, motivat per l'arribada massiva dels últims vint anys d'immigrants procedents d'arreu. Es tracta sobretot d'immigrants originaris d'Europa de l'Est, Països asiàtics, Magrib i Amèrica llatina.

2. Hàbits lingüístics

El percentatge d'alumnes que declara usar habitualment tan sols la llengua catalana disminueix quasi un 10% (si el 1993 l'usava un 65,58% de l'alumnat, enguany l'usa un 56% del total). Aquest 10% menys s'explica d'una banda, per un increment de l'alumnat nascut a l'estranger que declara usar habitualment una altra llengua (un 2% més que el 1993) i també s'explica per un lleuger increment de l'alumnat que declara usar el castellà com a llengua habitual (un 2% més que el 1993). Però sobretot, la disminució de l'ús del català com a única llengua habitual s'explica per un augment del nombre d'alumnes que declaren usar habitualment ambdues llengües, la catalana i la castellana (un 5% més que el 1993). Per tant, tot i que l'ús de la llengua catalana continua sent majoritari entre l'alumnat enquestat, ha disminuït notablement com a única llengua d'ús habitual, augmentant en canvi, el nombre d'alumnes bilingües.

Ciències de l'Educació és el centre on trobem un percentatge més alt d'ús habitual del català (63,44%) com a única llengua, això s'explica perquè és el centre amb més alumnes nascuts a les comarques de Lleida (33,04% del total) i és en aquestes on trobem un percentatge més alt d'alumnes que tenen com a única llengua d'ús habitual el català (88,74%).

Medicina és, en canvi, el centre amb un percentatge més alt d'estudiants que tenen com a única llengua d'ús habitual el castellà (59,04%), això s'explica perquè és el centre amb més alumnes nascuts a la resta de l'Estat espanyol (53,01%). Molts d'aquests estudiants vénen a Lleida a cursar Medicina perquè la nota de tall per accedir a la universitat no és tant elevada com la que demanen a altres universitats espanyoles.

Pel que fa a la llengua d'ús familiar, trobem també una disminució del percentatge d'estudiants que declaren usar únicament la llengua catalana (es passa d'un 63,45% a un 52,40%) i també dels qui declaren usar la castellana (es passa d'un 26,22% a un 23,90%). En canvi, augmenten els que declaren usar ambdues llengües (es passa d'un 9,50% a un 18,23%). Per tant, en l'àmbit familiar també es dona el fenomen que he hem estat veient fins ara: un augment del bilingüisme en detriment dels qui usen únicament el català.

Llengua ús habitual
Cat: 56,09%
Cast: 18,79%
Ambdues: 22,53%
Una altra: 2,59%

Llengua ús familiar
Cat: 52,40%
Cast: 23,90%
Ambdues: 18,23%
Una altra: 5,47%

Si comparem els resultats obtinguts en aquest apartat amb els de l'apartat de la llengua d'ús habitual, observem, d'una banda, un augment del percentatge d'alumnes que declaren tenir únicament el català com a llengua d'ús habitual, respecte la llengua d'ús familiar.

Altament, observem en l'àmbit familiar, un increment de l'ús del castellà com a única llengua (es passa d'un 18,79% a un 23,90%) i complementàriament una reducció del percentatge de persones que declaren usar ambdues llengües (la catalana i la castellana) en aquest àmbit (es passa d'un 22,53% a un 18,23%). Probablement aquests resultats s'expliquen perquè hi ha moltes persones que són parlants habituals d'ambdues llengües, però en l'àmbit familiar en parlen una de les dos ja que en aquest àmbit no és massa freqüent la comunicació interna en més d'una llengua. La llengua que surt reforçada d'aquesta tendència és la castellana (la catalana disminueix un 4%, probablement perquè els casos d'anivellament lingüístic dins d'una família es tendeixen a resoldre a favor del castellà).

Al 1993 es dona el mateix fenomen, augmenta el percentatge d'ús del castellà en l'àmbit familiar respecte a l'apartat de llengua d'ús habitual i disminueix el percentatge d'ús d'ambdues llengües.

Per tant, tot i que fins ara hem vist que disminueix el percentatge d'ús del català i augmenta el percentatge de persones bilingües tant en l'àmbit públic com en l'àmbit familiar respecte el curs del 1993, si comparem els resultats obtinguts en l'apartat de llengua d'ús familiar amb els obtinguts en l'apartat de llengua d'ús habitual d'aquest mateix curs, el percentatge de persones bilingües és inferior en l'àmbit familiar respecte l'àmbit públic.

Aquesta tendència basada en la disminució del bilingüisme i l'augment de l'ús exclusiu del castellà en l'àmbit familiar respecte l'àmbit públic, es dona en tots els centres i en totes les poblacions, a excepció de la Franja de Ponent, on succeeix precisament el cas contrari: disminueix el percentatge de persones que declaren usar el castellà a casa respecte als resultats obtinguts a l'apartat de llengua d'ús habitual d'aquest mateix any i augmenten els que usen el català (augment del 19%) o ambdues llengües (augment del 12%).

Al meu parer aquesta dada es podria explicar perquè a la Franja de Ponent el català està perdent presència pública però segueix pervivint en l'àmbit familiar, de fet l'última fase de la substitució lingüística es troba en l'àmbit familiar. En canvi, a les resta de poblacions, el català és més present en els usos públics que en la llar, potser perquè han vingut molts emigrants d'arreu que s'han ajuntat amb catalans i han adoptat la llengua castellana a la seva llar (ja que com hem dit anteriorment en la majoria de casos, quan en una llar topen dues llengües s'acaba imposant el castellà) però els seus fills han acabat adoptant el català com a llengua d'ús habitual, per això l'ús del castellà a la llar és superior en aquestes poblacions que al carrer.

El 1993 tanmateix, això no passava. A totes les poblacions augmenta l'ús del castellà en l'àmbit familiar respecte a l'àmbit públic, incloent la Franja de Ponent.

3. Ascendència lingüística

Pel que fa a la llengua d'adquisició, més de la meitat dels alumnes enquestats va aprendre a parlar en català (52,54%), l'altra meitat es reparteix entre els que van aprendre a parlar en ambdues llengües (23,39%), els que van aprendre a parlar en castellà (18,60%) i els que ho van fer en una llengua estrangera (5,47%).

Respecte els resultats obtinguts el 1993 ens tornem a trobar amb un augment del percentatge de persones que va aprendre a parlar en ambdues llengües. Si el 93 eren un 11,93%, actualment representen el 23,39%, per tant, s'ha duplicat el percentatge. Per contra, ha disminuït el percentatge de persones que van aprendre a parlar en català (es passa d'un 57,98% a un 52,54%) però sobretot s'ha reduït el nombre de persones que tenen com a llengua d'adquisició la castellana (es passa 29,03% a un 19%). Finalment (i no podria ser d'una altra manera, atenent a l'augment d'alumnat immigrant) ens trobem amb un increment del percentatge de persones que tenen com a llengua d'adquisició una altra llengua diferent de la catalana o la castellana (es passa d'un 1,06% a un 5,47%).

Llengua aprendre parlar
Cat: 52,54%
Cast: 18,60%
Ambdues: 23,39%
Una altra: 5,57%

Llengua ús familiar
Cat: 52,40%
Cast: 23,90%
Ambdues: 18,23%
Una altra: 5,47%

No hem de confondre la llengua d'adquisició o llengua en què hom va aprendre a parlar amb la llengua d'ús familiar. Tot i que normalment la llengua d'adquisició sol ser la llengua que es parla a la família, no sempre coincideixen. De fet, si comparem aquestes dues taules observem que els resultats són desiguals. Hi ha un percentatge d'alumnes que declara tenir ambdues llengües com a llengua d'adquisició però que en canvi quan se li pregunta per la llengua d'ús familiar considera que és la castellana.

Pel que fa a la llengua de la mare i la llengua del pare, en ambdós apartats s'incrementa el nombre d'alumnes que declaren tenir el castellà i el català com a llengua materna o paterna i en canvi, disminueix el percentatge dels que declaren tenir únicament el català. Aquesta dada evidencia clarament l'increment del bilingüisme entre la població.

Respecte a l'apartat de la llengua en què vas aprendre a llegir i escriure, es dona un increment substancial del nombre d'alumnes que han après a llegir i escriure en català respecte el 1993 i aquest fet ha d'anar en sintonia a un increment del nombre d'alumnes que han rebut una escolarització plena en català en el marc del nou model educatiu basat en la conjunció.

Resulta curiós però, que havent augmentat tant el percentatge d'estudiants que han après a llegir i escriure en català respecte el 1993, hagi disminuït prop d'un 10% el percentatge d'alumnes que declaren tenir únicament el català com a llengua d'ús habitual. Tenint en compte que aquesta disminució no va acompanyada d'un augment de l'alumnat castellanoparlant sinó d'un increment de l'alumnat bilingüe, hem de concloure que l'actual sistema educatiu de conjunció, conjugat amb les variables socials pròpies de la societat catalana que influeixen en els usos

lingüístics, fomenta el bilingüisme en detriment dels que tenen el català com a única llengua habitual.

4.- Competència lingüística

El percentatge d'alumnes que han cursat estudis en llengua catalana ha augmentat considerablement respecte el 1993 (prop d'un 9%). L'augment es veu reflectit en tots els centres (a excepció de Medicina on el percentatge disminueix d'un 88% a un 44,58% perquè actualment la majoria dels seus alumnes provenen de l'Estat espanyol).

Pel que fa al lloc de naixement, trobem un contrast entre, d'una banda, l'estudiantat nascut a la Franja de Ponent i als principats de Catalunya (Lleida, comarques i resta de Catalunya) i Andorra, on la gran majoria ha cursat el català des de l'EGB i, de l'altra, el nascut a la resta dels Països Catalans i la resta de l'Estat espanyol.

La diferència més notable respecte els resultats obtinguts el 1993, la trobem a la Franja de Ponent, on l'any 93 tan sols hi havia el 17,14% d'alumnes que havien cursat els seus estudis en català des de l'EGB i actualment, n'hi ha un 84,38%. Aquesta diferència tan notable s'explica perquè en els darrers vint anys, s'ha donat la possibilitat als estudiants de la Franja de cursar els seus estudis en llengua catalana i la majoria ho han volgut així. El 1993, doncs, la majoria d'alumnes originaris de la Franja no havien tingut accés a l'estudi de la llengua catalana o hi havien tingut un accés molt limitat.

Altrament, la diferència de resultats entre els països de parla catalana no fa sinó traduir la diferència dels sistemes educatius de les diferents

administracions. Deixant de banda Andorra, els territoris de parla catalana integrats en l'Estat espanyol s'organitzen en diferents sistemes educatius. D'una banda, el Principat de Catalunya (Lleida, comarques de Lleida i resta de Catalunya) s'organitza al voltant del sistema de conjunció (i no immersió com alguns creuen), que consisteix en utilitzar el català com a llengua vehicular però garantir també l'aprenentatge de la llengua castellana, de manera que als alumnes quan acaben de cursar l'ensenyament obligatori han de tenir el mateix domini d'ambdues llengües. En aquest treball s'ha pogut comprovar que l'actual sistema educatiu assoleix parcialment els seus objectius ja que, com hem vist, el bilingüisme ha augmentat notòriament però només en detriment del percentatge d'alumnes que tenen el català com a llengua d'ús habitual, perquè els percentatges dels qui tenen només el castellà no han disminuït.

Altrament, a la resta dels Països catalans han optat pel sistema educatiu de línies diferenciades per L1, el qual permet a l'alumnat elegir cursar els estudis adoptant el català com a llengua vehicular o el castellà, en funció de quina sigui la seva llengua materna. L'objectiu però, és el mateix que en el sistema de conjunció, garantir l'aprenentatge d'ambdues llengües per igual tanmateix, això no succeeix ben bé així. Segons sembla, al Principat de Catalunya després del període de transició es va provar d'adoptar aquest sistema però no va funcionar ja que els alumnes que optaven per cursar els seus estudis en castellà, no sortien amb un domini suficient de la llengua catalana.

Pel que fa a les diferents habilitats lingüístiques (entendre, llegir, parlar, escriure), cal apuntar que la gran majoria d'alumnes declara dominar-les perfectament o prou bé. De les quatre habilitats, la que presenta un

percentatge més alt d'estudiants que la dominen perfectament o prou bé és la comprensió (95,49%), en segon lloc la lectura (92,71%), en tercer la parla (89,36%) i en quart i últim lloc, l'escriptura (85,72%). Per tant, tot i que els resultats són bons a tot arreu es dona una jerarquia entre les diferents habilitats. Aquesta jerarquia es dona també en altres països europeus i les seves respectives llengües.

El 1993 ja es donava aquesta jerarquia i els percentatges no han variat massa quantitativament (94,90% comprendre, 92,02% llegir, 89,89% parlar i 82,66% escriure). Qualitativament en canvi, els resultats si que han variat ja que en totes les habilitats augmenta el percentatge d'alumnes que opten per la variable "perfectament" i disminueix els que ho fan per la variable "prou bé". Per tant, podem afirmar que s'ha perfeccionat el nivell de competència lingüística en llengua catalana.

5.- Usos lingüístics a la Universitat de Lleida

Pel que fa als usos lingüístics orals, tal com succeïa el 1993, la majoria parla en català a les persones catalanoparlants i en castellà a les castellanoparlants, siguin de l'alumnat o del professorat: és a dir, la major part de l'estudiantat de la UdL s'adapta a la llengua de l'interlocutor. Aquesta generalitat, però, varia segons la llengua d'ús habitual de l'alumnat: el grup de castellanoparlants es manté majoritàriament en aquesta llengua, sigui qui sigui l'interlocutor (del professorat o de l'alumnat), mentre que el grup catalanoparlant canvia de llengua majoritàriament quan l'interlocutor és castellanoparlant.

La majoria de l'alumnat que usa habitualment ambdues llengües s'adapta sempre o gaire sempre a l'interlocutor, tant si és catalanoparlant com si és castellanoparlant. Tanmateix, els percentatges dels alumnes que s'adapten a la llengües de l'interlocutor són inferiors als del curs 93 i en tots els casos es produeix un augment de la variable "barrejat".

La majoria d'alumnes, a l'hora de parlar en una reunió pública o en grup, és a dir, en un àmbit on no hi ha un interlocutor concret, s'expressen normalment en català (69,99%). El 1993 la majoria ja s'expressava en català però el percentatge ha augmentat notablement (d'un 59,57% a un 69,99%), de manera que podem concloure que el català ha guanyat un pes important en aquest àmbit. En canvi, ha minvat dràsticament el percentatge d'alumnes que s'adapten a la llengua del seu interlocutor, fins al punt que actualment aquest grup quasi no té ni representació.

L'increment de l'ús del català es dona en tots els centres, a excepció d'Infermeria i Medicina, els dos centres que acullen un percentatge més alt d'alumnes provinents de la resta de l'Estat espanyol.

Pel que fa als usos escrits dins de la universitat (com prens els apunts de classe, com redactes els exàmens i com escrius els treballs de curs) l'ús del català guanya a tot arreu un pes importantíssim. En tots tres usos escrits s'incrementa substancialment el percentatge d'alumnes que empren la llengua catalana, fins al punt que en tots tres apartats l'ús del català supera actualment el 70%, quan el 1993 el percentatge estava al voltant del 50%.

Si abans hem vist que en els usos orals els castellanoparlants eren més lleials a la seva llengua que els catalanoparlants, en els usos escrits passa

exactament el contrari: la immensa majoria de catalanoparlants prenen els apunts de classe, redacten els exàmens i escriuen els treballs de curs en la seva pròpia llengua i en canvi, un percentatge important del grup castellanoparlant ho fa en llengua catalana. Altrament, en tots els casos hi ha un percentatge més alt d'alumnat bilingüe que es decanta per la catalana que no per la castellana. Probablement, aquest canvi s'explica perquè la majoria d'alumnes escolaritzats a Catalunya estan acostumats a escriure en català i aquesta és la seva llengua de referència en aquest àmbit. En aquest apartat, doncs, els efectes del sistema de conjunció haurien estat determinants.

Amb tot el que acabem de veure, podem concloure que tot i que ens els últims vint anys ha augmentat l'alumnat bilingüe i ha disminuït notablement el que té únicament el català com a llengua d'ús habitual, l'actual sistema educatiu ha garantit un millor aprenentatge de la llengua catalana ja que s'ha incrementat percentualment el nombre d'alumnes que han cursat els seus estudis en català i que han après a llegir i escriure en català. Ha augmentat també, el percentatge d'alumnes que entenen, llegeixen, parlen i escriuen perfectament en català la qual cosa confirma un increment qualitatiu del coneixement de la llengua. I finalment, com acabem de veure hi ha hagut un increment percentual força significatiu del nombre d'alumnes que utilitza la llengua catalana a l'hora de redactar els apunts de classe, els treballs de curs i els exàmens.

GLOSSARI

Llengua materna: llengua de la mare

Llengua materna: llengua del pare

Llengua d'adquisició: és el primer idioma que s'adquireix, a la primera etapa de socialització. El nom ve donat perquè sol ser la llengua que es parla a la família i que és transmesa de manera natural a l'infant, per contacte.

Llengua d'ús habitual: llengua que hom usa habitualment en els seves relacions socials.

Habilitat lingüística: les habilitats lingüístiques bàsiques són parlar, entendre, llegir i escriure.

Competència lingüística: conjunt de coneixement que permeten al parlant d'una llengua comprendre i produir una quantitat, potencialment infinita, d'oracions gramaticalment correctes, amb una quantitat infinitat d'elements.

Àmbit d'ús: conjunt d'actes comunicatius que requereixen l'ús d'una determinada llengua, i que mantenen una similitud entre ells quant al context social o sistema comunicatiu en què es realitzen. Per exemple, l'àmbit d'ús judicial, l'àmbit de la televisió, l'educatiu, etc., inclouen tots els actes comunicatius que es realitzen en aquests entorns o camps.

Bilingüisme: és un terme que etimològicament fa referència a l'existència de dues llengües en un individu o un grup social, és una concreció del plurilingüisme.

Catalanoparlant: persona que usa habitualment la llengua catalana.

Castellanoparlant: persona que usa habitualment la llengua castellana.

Sistema educatiu per conjunció: model educatiu que s'adopta en una societat bilingüe. Consisteix en usar una de les dos llengües com a llengua vehicular però garantir també, l'aprenentatge de l'altra llengua, de manera que l'objectiu final és que els estudiants acabin de cursar els seus estudis amb un domini complet d'ambdues llengües.

Sistema educatiu per línies diferenciades per L1: model educatiu que s'adopta en una societat bilingüe. Consisteix en oferir als estudiants la possibilitat de cursar els seus estudis en la seva llengua materna. L'objectiu però és el mateix que el del sistema per conjunció, que els estudiants acabin de cursar els seus estudis dominant ambdues llengües.

Castellanòfon: persona que usa habitualment la llengua castellana.

Catalanòfon: persona que usa habitualment la llengua catalana.

BIBLIOGRAFIA

- Coneixements i usos lingüístics de l'estudiantat de la Universitat de Lleida (curs 1993-1994)
Col·lecció Escull. Edicions de la Udl (1994)
Direcció: Albert Turull
Coordinació: Eva esteve Latorre
Redacció: Josep-Maria Boladeras/ Llorenç Capdevila
- <http://www.ub.edu/cusc/sleducativa/>